

Yeniden • • MiLLî

MÜCADELE

yabancı ideolojilere

DEMOKRATİK
SOSYALİZME
faşizm
nî sosyalizm
YAHUDİLİK
KAPİTALİZME
KOMÜNİZME
ORTANIN
SOLU
HİRİSTİYAN

HAYIR

10 AĞUSTOS 1971

YIL: 2 SAYI: 80

Yeniden Millî Mücadeleden Okuyucularımıza

Aziz Okuyucu,

Geçmiş bir yılın muhasebesini yaptığımız 53. sayımızın neşrinden bu zamana altı ay geçti. Geride bıraktığımız altı ay, milletimizin hayatı bakımından çok önemli hadiseler sahne olmuştur. Bundan altı ay önce üniversitelerde kızıl kurşunların vızıltısı duyulmakla, rektörler dövülmekle beraber, çocuklar rehine tutulmuyor, adamlar göz göre kaçırılmıyor, bankalar soyulmuyordu. Fakat zaman onlarla beraber geldi. Öyle ki komünist tedhişçiliği son haddini buldu. Artık üniversiteler tahrip edildi, kapılarına kilit vuruldu, 14 yaşındaki bir kız çocuğu 48 saat iki canının elinde rehine olarak kaldı. Bir konsolos kaçırılarak öldürüldü. 6 ay gibi bir zaman içerisinde olup bitenler yalnız bunlar değildi. Komünist ihtilâl plânının son safhalarının uygulandığı bir andı ki milletin ordusu tarihî sesini yükseltti. «Dur» deri bütün şer kuvvetlere... «12 Mart Muhtırası» verildi. Muhtıra aynı zamanda bir iktidarı da mahkûm ediyordu. Komünist şirretliğini önleyemeyen bir iktidar, iktidar olma şansını yitirdiği için yerini daha sonra geleceklere terk ediyordu. Demirel iktidarı son bulmuştu. Ordunun muhtırası millî bir hükümeti talep etmişti. Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay'ın temaları neticesinde CHP'den istifa eden Nihat Erim bağımsız hükümeti kurmakla görevlendirildi. Nihat Erim'in kurduğu hükümet el'an icrayı faaliyet etmektedir. Ordunun isteğine uygun bir millî hükümet olup olmadığı hakkında, icraatları nazarı itibara alınarak, tarih ve millet hüküm verecektir. Bunu geçelim.

Hadiseler zinciri bitmedi. Komünist ihtilâl uygulaması başını almış gitmek istiyordu. 12 Mart Muhtırasına rağmen soygun, sabotaj, kaçırma hareketleri durmamıştı. Tek çare kalıyordu. Sıkıyönetim ilân etmek. Ve ilân edildi. 11 ildeki Sıkıyönetim Komutanlıkları vatan satan eşkiya sürüsüne karşı çetin bir mücadeleye girdiler. Bazıları yurt dışına kaçmasına rağmen komünist çapulcu guruhundan önemli bir kısmı şimdi Sıkıyönetim mahkemelerinde hesap verme sırası beklemektedirler. Yakalanamayan bir kısmı ise hâlâ ihanetlerine devam etmektedirler.

Bütün bu hadiseler olurken Yeniden Millî Mücadele, milletin ızdırab ve hissiyatına tercüman olan sesini yükseltmişti. Milletin hayatında söz sahibi mesulleri durmaksızın tedbir almaya çağırılmış, vatanın içine yuvarlanmak istendiği tehlikeyi işaretlemişti. Bunlara kulak verilmiştir veya verilmemiştir. Biz üzerimize tarihin yüklediği vazifeyi yerine getirdik. Yeniden Millî Mücadele'nin sadece milletin sesinin yankısı olduğunu millete bağlı olanlar itiraf edeceklerdir.

Elbette bunun da istisnaları çıkmıştır. Hayatı hep, siyasî yörüngesi zıtlıklı bir kayınpederin politik manevralarını anlatmakla geçmiş bir ferd. Milletin demokratik buhrandan kurtuluş mücadelesinin sesi olan Mücadele'yi tekeleme cür'etini göstermiştir. Şerefli Türk Ordusunun, millî hislelerin tercümanı olan Muhtırasını CHP'ye iktidar basamağı yapmak düşüncesiyle, ki bu adam, milletin hayat mücadelesiyle komünist şirretliğini aynı sraya koymaya sevk etmiştir. Fakat bütün vaveylası, milletin Mücadelesini lekeleyememiş, atılan çamurlar sahibinin alnını karartmıştır. Yeniden Millî Mücadele, bizi bir an yalnız bırakmayan milletimizin destekleriyle, önüne çıkan pislikleri bir kenara iterek yoluna devam etmiştir. Allah (C.C.) tan niyazımız, bu gayrete zeval vermemesidir.

Aziz okuyucu,

Şimdi çok daha güçlü yolumuza devam etmemiz gerekmektedir. Yeniden Millî Mücadele, okuyucusu ve kadrosuyla bir bütündür. Karşılıklı his, heyecan ve iman teatfisi, yürütülen mücadelenin temel kuvvetini teşkil etmektedir. Bundan böyle de aynı tesanüdün devam edeceğine inancımız tamdır. Mücadele, maddî imkânsızlıkları, kâğıt ve posta ücretlerine yapılan zamları, sırf en kritik günlerde bir okuyucu tarafından daha okunayım, düşüncesiyle kendi fiatına tesir ettirmemiştir. Bütün basın organları, fiatlarında belirli ölçülerde artırmalar yaparken, Mücadele esas fiatını korumuştur. Yeni zamların meydana getireceği açığı ise, okuyucularının yürüteceği abone kampanyasıyla kapatacağına inanmaktadır. Yeniden Millî Mücadele'nin okuyucusundan dileği, okunduktan sonra başkalarına da okutulması, abone yapılmasıdır. Mücadeleyi güçlendirecek olan budur.

Bu sayıdan itibaren elinizde yepyeni bir Mücadele olacaktır. Mizanpajı baskısı incelemeleri ve konularıyla yepyeni bir mecmua. Aynı imamın övgüleştirildiği değişik ifadeler ve değişik şekiller içinde Mücadeleyi zevkle okuyacağınız hale getirmek için çalışıyoruz.

Gavret bizden, yardım Allah'tan...

Almanya'dan

Hasretim vatana aziz millete
Özlemin çekerim uzak illerde
Pek güçtür dayanmak acı gurbete
Her veni günlerim bana zor gelir

Vatandan ayıran işsizlik derdi
Herkeste bir buhran güçsüzlük derdi
Anne, baba, kardeş, vatan hasreti
-Devletsiz,- yad eller bana dar gelir

Şehidler otağı yeşil toprağı
Seyretmek ne mümkün o al bayrağı
Gönlümün daima hasret kaldığı
Vatam unutmak bana ar gelir

YAŞASIN BAYRAGIM

Sönmeyecek imanım, ahlakım ve kültürüm
İmanıma küfreden ajan diller kahrolsun
Orak-Çekiçli değil, Ay-yıldızlı isterim
Bayrağıma uzanan kızıl eller kahrolsun

OTAĞ YAYINLARININ

B.Yahudiliğin, Hristiyanlığın ve Komünizmin
ihânet plânlarını ifşa eden kitabı
çıktı;

MİLLET DÜŞMANLARININ
İHÂNET PLÂNLARI (Belgeler)

ADRES: Vilâyet Han'ın üst katı
Cemalioğlu / İST.

BEKLENEN KİTABI:

GİKTİ

ANADOLU

Anlatsam dağını dağ destan olur
Sulasam bozkırı bağ bostan olur
Gül diksem çölüne gülistan olur
Türkü gibi Türk'e yâr Anadolu

Mayası yoğrulmuş saf bir imanla
Toprağı yoğrulmuş ateşle kanla
Her taşı bir kale şerefle şanla
Üstümüze kanat ger Anadolu

Bir çam parçasından kevser akıtır
Aşk ile şevk ile Kur'an okutur
Kınalı parmağa halı dokutur
Sende bir hazine var Anadolu

Sevgili Peygamber verdi tapunu
Fatih'in imanı açtı kapım
Türk Ordusu tuttu zafer yolunu
Yan bakana meydan dar Anadolu

MUSTAFA DEMİR - İst.

Almanya'da Türk İşçileri

Bugün Almanya'da yüzbinlerce müslüman Türk yaşamaktadır. Dün Almanya içlerine kadar varan hamlemiz durduktan sonra, bugün Almanya'da Türkler yeniden gözükmeye başlamıştır. Dün bizi Almanya içlerine götüren idealler ile, bizi bugün Alman şehirlerine ve fabrikalarına akın etmeye zorlayan sebepler şüphesiz ki farklıdır. Ancak şurası kesindir ki, isabetli tedbirler alınabilirse, Almanya'daki Türkler, iki ülkenin müşterek menfaatler ve gayeler etrafında sağlam ve daha dostça münasebetler kurulmasında kıymetli bir faktör olabilir. Ancak gerek Türk, gerek Alman makamları bu hususta beklenen müspet tedbirleri henüz almamışlar, yahut alamamışlardır. Bu ihmalin veya gecikmenin temel sebebi ise, Almanya'daki Türkler problemini gerçek mahiyeti ile kabullenmemekten ibarettir. Almanya'daki müslüman Türkler problemi bir ekonomik hadise vasfı ile, patron-işçi münasebeti çizgisi ile sınırlandırılmaz. Bu problemin aslı, müslüman Türk varlığının Almanya'da korunması ve güçlendirilmesidir.

Almanya'daki Türkler şüphesiz, daha iyi bir yaşama seviyesinde elde etmek için Türkiye'yi geçici bir surette terketmişlerdir. Ancak Almanya'daki işçi kitlesinin Türkiye'deki problemleri hassasiyetle takip etmeleri, ekonomik ve sosyal istekleri yanında millî ve dinî problemlerinin halî hususundaki ısrarlı talepleri, dinî ve millî günlerimize gösterdikleri derin alâka, problemin sadece ekonomik olmadığını gösterir.

Almanya'daki Türklerin arzuladıkları hayat şartlarına kavuştuktan ve maddî bir imkân elde ettikten sonra yurda dönmeleri üzerinde düşünülmemelidir. Bu şahıslar en azından Türkiye'nin genç kitlesinin bünyevî bakımından üstün bir kesimini teşkil ediyorlar. Yurda dönüşlerinde de, yabancı diyar görmüş, başka kültürlerle temas etmiş ve daha evvelki hayat şartlarından daha yükseğine kavuşmuş olmanın imtiyazına sahip olacaklardır. Bu açıklamalar, Almanya'daki Türk işçileri probleminin, Türk milleti için ne kadar mühim bir sosyal dava ve hayatî bir millî mesele olduğunu ortaya koyar. Türk hükümetini, Türk aydınlarını ve milliyetçilerini, Alman hükümetini ve milletini ve beynelmîlî teşekkülleri; doğru ve pratik kararlar almaya zorlayan bir problemle karşı karşıyayız.

Türk hükümetleri ve yetkili makamlar, Almanya'daki Türklerle ilgilenmenin; istenen vasıfta eleman göndermek, Türk işçilerinin ücretlerinden artırdığı paralar için transfer kolaylıkları ihdas etmek ve bayram mesajları yayınlamaktan ibaret kalamayacağını bilmelidirler. Türkiye'de belki zorlukla giderilmesi mümkün rûhî fikrî ve sosyal krizler Almanya'da yaşayan bir Türk'ün en büyük problemi olmaktadır. Sosyal psikolojinin temel problemlerinden biri toplumların farklı kültürlerle intibakıdır. Eğer toplum, yeni kültüre intibaka hazırlanmamışsa, buhranın kesifleşmesi ve dayanılmaz bir hal alması tabiidir. Almanya'daki Türk işçisi, kaderin bir gereği olarak Türk milletini temsil etmektedir. Onu bu mukaddes görev için hazırlamak, her halde Türk hükümetlerinin görevi olmalıdır. Bu bakımdan Türk hükümetleri, müslüman Türk işçisini Almanya'ya ve diğer ülkelere gitmeden önce hazırlanması, Almanya'da Türk milletine yaraşır bir yaşamayı sürdürmesi ve yurda dönüşlerinde Almanya'da kazandıkları teknik bilgi ve alışkanlıklarından istifade edilebilmesi için gerekli bütün tedbirleri almalıdırlar. Bu tedbirler, ekonomik, sosyal, millî kültürel ve dinî mahiyette olacaktır. Bu tedbirler, bir grup insanın karnını doyurmaktan ibaret basit ve günü gün etme anlayışından uzak bulunmalıdır.

Türk işçileri, Türkiye'yi terketmeden önce, Almanya'da yaşayacağı hayat şekli ve millî vecibelerinin ne olduğunu bilmeli, Almanya'da karşılaşacağı bütün problemler için bilgi ve tavsiyesine müracaat edeceği makamları öğrenmeli.

Ve Türk işçilerine yardım organizasyonu dini, millî, sosyal ve ruhi problemleri çözmeye yetenekli bir mütehassıslar kadrosunun yönetimi altında bulunmalı, Türk işçisini basit amele hizmetleri görmekten alakoyacak ve Türkiye'nin kurmağa muhtaç olduğu tesislerde çalışacak vasıflı işçi haline gelmelerini temin edecek tedbirler alınmalı ve işçilerimiz Almanya dönüşlerinde yurtta verimli bir çalışma düzenine girebilmelidir.

Ancak gerçek hazindir. Müslüman Türk işçisi için, içmek üzere temiz su bulmak ve beslenmek üzere et bulmak bir problemdir. İşçilerimiz ilmi hal bilgilerini dahi soracak makam aramaktadırlar. Almanya'da beliren sosyal ve ruhi diğer problemlerin, Türk işçisini ne kadar çaresiz hale getirdiği ise, bu misallerden kolaylıkla anlaşılabilir. Bir de bunlara, Almanya'da üslenmiş bulunan komünist ve misyoner faaliyetlerini ilâve edersek, durumun vehameti iyice ortaya çıkar.

Komünistler için bir tavsiye veya uyarma-ya ihtiyaç yoktur. Ancak hristiyanlaştırma teşkilâtı yetkililerini bu vesile ile uyarmakta fayda vardır. Şu kesin olarak bilinmelidir ki, Almanya'daki Türk işçilerini hristiyanlaştırma gayretleri hem neticesiz kalmağa mahkumdur. Hem de bu gayret hristiyan dünyası, Almanya ve Türkiye için son derece zararlı olacaktır. Bilmektesiniz ki, insanlığın yarısını kızıl dikta yönetimi altında inleyen, Allah ve ahiret gibi inançları yıkmaktan başka bir şey yapmayan komünizm; bütün dinleri ve insanlığı tehdit etmektedir. Eğer Allah'a inananlar, komünizm karşısında demokratik bir ittifak kurmak yerine bir birleriyle boğuşmayı tercih ederlerse, bizzat inançları prensiplere sırt çevirmiş olurlar. Ayrıca Türk işçilerini hristiyanlaştırma faaliyetleri, farzı muhal bir kaç kişiyle dininden çevirse bile, hristiyanlık bundan zararlı çıkar. Bunu gören müslüman Türkler ve bütün İslâm dünyası, hristiyanlığa ve hristiyanlara karşı büyük bir kin besleyeceklerdir. Alman yöneticilerinin ve hristiyan din adamlarının bu vadide ikaz etmeyi bir vecibe sayarız. Küçük bir menfaat hayali için, İslâm dünyasının düşmanlığını kazanmak akıl değildir.

Ayrıca Almanya'daki Türk işçisini, kendi hiyanet yollarına çekmeğe uğraşan komünist faaliyetlerine de temas etmeliyiz. Alman komünist partisinin bol paralı, imansız, vatansız tahrikçileri, Türkiye'den kaçan kızıl sürüsünün de iltihakı ile ihanetlerini katmerleştirmişlerdir. Komünistlere müzahir olmadığı ve sadece Türkiye Cumhuriyetinin temsilcisi olduğu için, konsolosumuz aleyhinde girişilen tertipler ve konsolosluk binası etrafında yapılan küstah nümâyis, bütün milletin nefretine sebep olmuştur. Kesin olarak ifade edebiliriz ki, Türkiye'de ihanet yuvası dağıtılan komünizm, bugün Almanya'yı kendine merkez yapmış bulunuyor. Vaktiyle Türkiye'de üniversitelerin kızıl ihtilâl üssü haline getirilmek üzere olduğunu belirtmiştik. Ancak bu hakikatî kabul ettirebilmek çok geç mümkün oldu. Ve Türkiye'miz bundan zarar gördü. Ümit ederiz ki, mesul makamlar bu uyarı karşısında daha öncekiler gibi gecikmek hatasına düşmezler.

Bu açıklamalardan sonra, Almanya'daki müslüman Türk işçilerine sesleniyoruz:

Türkiye'yi ve Almanya'daki müslüman Türk lüğü tehdit eden tehlike karşısında millî idealer etrafında birleşiniz. Millî ideallerin bayrağını yükseltmek için teşkilâtlanınız.

Yeniden Millî Mücadeleden, Almanya'daki Müslüman Türk'e selâm!

Türk milletinin duası ve sevgisi sizinledir!

MİLLÎ DAVA MECMUASI

Milletin iman, ahlâk, kültür
tarıh ve menfaatine bağlı
haftalık siyasi

YIL: 2 SAYI: 80

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviran

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz

AYKUT EDİBALI

YILMAZ KARAĞI U

NECMEDDİN TURINAY

SABAHAADDİN ERİŞ

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4

Cağaloğlu — İstanbul

Telefon: 27 73 10

DİZGİ

Şen-AL Matbaası

BASKI

Güneş Matbaacılık T.A.Ş.

Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

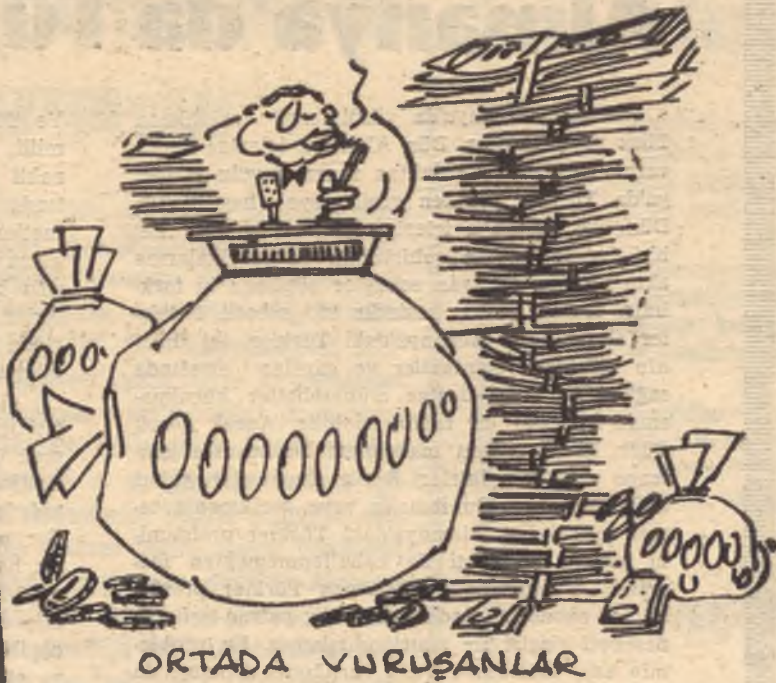
Bir Senelik: 70 Lira

Altı Aylık : 35 Lira

Üç Aylık : 18 Lira

FIATI : 150 KURUŞ

Yeniden Millî Mücadele

YABANCI İDEOLOJİLERE HAYIR

KAPAK
YAZISI:

Anayasa münakaşaları ve bu konuda verilen karşılıklı beyanatlar içinde bir hafta daha geçirdik. Bu arada maalesef, 12 Mart Muhtırasından sonra yöneltilmeye çalışıldığımız millî gidişi kundaklamaya çalışanlara da şahit olduk. Bir takım mes'uliyetsiz kişnin, hâdiseleri çarpık bir mantıkla ters yüz etme gayretlerinin yanında millet hayatından mes'ul olması gereken kişilerin de onların paralelinde gözüküyor gibi olmaları millî vicdanı yaralayan bir husus olmuştur.

Şu hususta kesin mutabakat halinde olmak lâzım gelir: Memleketimiz, belli çevreler ve merkezler tarafından senelerdir geliştirilen anarşik olaylarla çalkalanmış ve kanlı bir uçuruma yuvarlanmaya ramak kalmıştır. Olayların sarahatıyla herkes tarafından bilinen bir husustur ki, memleketi böylesine ciddi tehlikelere atanlar komünistler olmuştur.

KOMÜNİSTLER NELER YAPMIŞTI

Beynelmîl yahudiliğin vurucu bir gücü olan ve milletimizi kanlı bir esaretin içine atma hiyaneti içinde bulunan komünistlerin, şu son dört-beş sene içindeki ihanetleri, millî duygusunu yitirmemiş bulunan herkesin bildiği bir husustur.

Komünizm; iktisadi, siyasi, felsefi bir sistem olma iddiasında bulunan ideolojik bir saldırdır. Dünyayı, patlatacağı bir «dünya ihtilali» ile esarete ve beynelmîl yahudiliğin hâkimiyetine verme çabasıdadır. Kendisine has bir metod ve mücadele anlayışına sahiptir. Emrine verdiği güçlü devletler vasıtasıyla milletleri parçalamaya, yıkmaya ve utmaya çalışmaktadır.

Milletleri parçalamak ve yıkmak için her yerde bit takım sloganları kullanmışlar, suratlara bir takım maskeler geçirmişler ve bir kısım teşekül ve güçleri istismar edip masa olarak kullanmışlardır. Her zaman kullandıkları «barış» ve «sulh»

teraneleri, arkasına kanlı bir zulmü gizleyen maskeler olmuştur. «herkese iş, köylüye toprak» yönetimin başına işçi geçecektir» gibi laflar, işçi ve köylüye çengel atmanın vasıtası olmuştur. «Tam bağımsız demokratik idare» gibi sloganlar, aydınları, komünist esaretin gelmesinde bir basamak olarak kullanmanın yemi olmuştur. İç huzursuzluklar körüklenmiş, millî ordulara küfürler edilmiş, milletin varlığını korumakla görevli emniyet müesseseleri yıpratılmış ve her gün icadedilen yeni bir olayla milletler komünizmin ağına düşürülmek istenmiştir.

Dünyanın her yerinde görülen bu komünist hareketler, bir sinema şeridi gibi ve birçok kayıplara da sebep olarak yurdumuzda da sahneye konmuştur. Bir ilim yuvası olması gereken üniversiteler, birer ihtilâl üssü hâline sokulmuş, millete bağlı prof. ve öğrenciler döğülmüş, Al-bayrak yırtılmış yerinde kızıl paçavralar dalgalandırılmış, kahraman ordu silahlı saldırılara kadar varan hücumlara maruz kalmış, vatan bölme denemelerine girişilmiş, adamlar kaçırılmış, bankalar soyulmuş, devletin itibarı ile oynanmış ve neticede millet büyük iktisadi krizlerin de içine düşürülmüştür. Evet bütün bunlar herkesin gözünün önünde ve beynelmîl güçlerin ajanı bir kısım sözümone aydın, prof. ve yazar taslaklarının alkışları arasında Türkiye'de olmuştur. Ve nihayet 12 Mart'a gelinmiştir.

MARXİSTLERİN ÇİĞİRTKANLIKLARI DEVAM EDİYOR

Sanki memleketi bir iç harbin eşiğine getirenler komünistler değilmiş gibi sanki memleketi parçalamaya hiyaneti içinde bulunanlar marksistler değilmiş gibi ve sanki her Allah'ın günü orduya küfreden, devletin haysiyeti ile oynayan alçaklar komünistler değilermiş gibi ve bütün bu melanetleri sosyalizm maskesi arkasında büyütmemişler gibi;

bugün bir takım izah ve yorumlarla anarşistlerin hareketini mazur gösterme ve sosyalizme meşruiyet kılıfı geçirme gayreti gibi çabalar sürüp gitmektedir.

İmalı laflarla 12 Mart'ın arkasından gelen millî hava ve onun getiricisi ordu iğnelenmeye çalışılıyor. Ordunun müdahalesi olmasaydı devleti yıkacaklarını açıktan söyleyen ve acemi bir kurtuluş savaşçısı rolünde gözükken hainlerin orduya hakaretlerle dolu ifadelerini hala manşetler çekip çarpık mantıkların getirdiği izahlarla olayları hedefinden saptırıyorlar. Ve her gün artan bir cesaretle memleket millî olmayan bir yola ve 12 Martların öncesine tekrar sürüklenmeye çalışılıyor. Havadan konuştuğumuz zannedilmesin. Neşriyatı yakından takip edenler, sol yayınları; gazete ve mecmuasıyla millî bir süzgeçten geçirenler söylediklerimiz gerçekleri içleri burkularak göreceklerdir.

Mesul makamların hüsnünîyetini ve yüksek insanî anlayışlarını istismar ederek sürdürülen bu sefil gayretleri milletimiz büyük bir nefretle takip etmektedir. 12 Mart öncesi marksistlerinin arkasını sıvazlamakla meşhur olanlar bir komünist ihtilâl teşebbüsüne kadar varan anarşik olaylarda en az Deniz Gezmişler kadar mesul olanlar, bugün büyük bir mütefekkir rolünde, etrafa ahkâm kesmekle meşguldürler. «Sosyalizmsiz demokrasi olmaz» mış «sosyalist bir parti kurulmalı» imiş. «Biriki faşist ülke hariç Avrupa'nın her tarafında sosyalist partiler var» mış! «Bugün dünya sosyalizme doğru gidiyor» muş! Sanki arzu ettikleri sosyalizmde diğer sistem anlayışlarına yer veriliyormuş gibi. Sanki orada insan hak ve hürriyetleri bahis konusu imiş gibi. Sanki milletleri cidden, arzu ettikleri huzura kavuşturan bir sistemmiş gibi!

Ve hem sistemler, insan içindir ve millet için vardır. İnsanın ve

milletin bünyesine uşeri ve tabii varlığına itfak halinde olmayan ve hele tatbiki sefalet, zulüm, vahşet, kan, inilti ve feryat olan bir sistemin meddahlığı yapılamaz. Ve millet buna müsaade edeceği de zannedilmemelidir Çünkü milletimiz uyanmıştır ve bir takım cazip lafların arkasında sosyalizm yutturmacasının gerisinde kendine nasıl bir tuzak kurulduğunun farkındadır.

İNÖNÜ KOMÜNİSTLERİ HİMAYE EDİYOR

Marksistler, bir takım zorlamalarla kendilerine meşruiyet tanınmasının ortamını hazırlarlarken, her zaman olduğu gibi yanlarında en büyük yardımcı olarak yine İnönü'yü buldular. İnönü, oldum olası hep basit hesaplar peşinde koşmuş bir adamdır. Her zaman, iktidar olma hırsıyla çırpınmış olan İnönü, rakiplerini tasfiye etme yolunda en zararlı insanları memleketin başına belâ etmekten çekinmemiştir. Şu son bir kaç sene içinde herkesin bildiği bir husustur ki, İnönü bizzat anarşi kaynağı olmuş. anarşistlerin sırtını sıvazlamış, kanun dışı davranışlara karşı alınan tedbirleri kösteklemiş, devlet yıkıcılarını her zaman himaye koltuklarının altına almıştır. Dağdaki çobana varıncaya kadar artık herkesçe bilinen komünist hareket uygulamalarını devrimcilikle izah etmiş, devlet kundaklayıcılarını şımartıkça şımartmıştır. Memleketini seven bir insandan hiçbir zaman beklenmeyecek olan bu mezbûhane davranışlarına her kendisine iktidar yolları açılın diye tevessül etmiştir.

Tehlikenin ucu kendisine de dokunmaya başlayınca ve esasen komünistlerce kendisine de itibar edilmemesi sonucu disiplin gösterir olmuştur ama, memleketin birçok şey kaybetmesinden sonra. Ve hem vatan ve millet şahsi ihtiraslara konu teşkil

edecek, muhteris birkaç kişinin o-yuncak olarak kullanacağı bir kobay mıdır? Hiçbir kimsenin, memleketi babasının çiftliği olarak görmeye hakkı yoktur. Bu vatanın, teneffüs ettiğimiz hür ve temiz havasına Kars'ta kahpe moskofun kursunu ile şehit düşmüş millet evladının, Adana'da Ermeni zulmü ile karınları delik deşik olmuş bacıların, batıda Yunan zulmünün şehit ettiği babasını, canne benim babam yokmu, nerde kaldı gelmedi» diye ağlayarak bekleyen yetim yavrunun ruhu, infiltisi ve feryadı karışmıştır. Kanla yağrulan, göz yaşı ve infilti ile esen bu temiz havanın şahsi ihtiraslarla kirletilmesine bu millet asla müsaade etmeyecektir.

İşte bu muhteris önü, bugün yine güya üzerlerine basarak iktidar olmak bevesi ile komünistleri himaye gayretinde bulunuyor. İdeolojik meseleleri, taktik ve stratejilerin, dünyadaki gelişmelerini bilmeyen bu adam, asıl kendisinin şimdiye kadar olduğu gibi komünistlerce kullanılacağını unutarak onları himaye zımnında şöyle diyor: «Buh-ranlara vaktiyle adları karışmış o-lanları bir huzur ve emniyet zamanında da mütemadiyen aramak, takip etmek, huzursuzluğu devam ettirecek usullerdendir. Bir hastalık geçirmişiz. Bunun hakkında bir anlayışım yok. Cemiyet olarak bir anlayışa vardığımız zaman af zamanı gel-digine kani olursak belki bizde vazifemizi düşünürüz» (Cumhuriyet Gaz. 1 Ağustos 1971).

Ne demektir bu? Memleketi bir uçurumun kenarına getiren hainleri af etmek ha. Bu hainleri, tam ihanet sınırında kulaklarından yakalayıp milletine teşhir eden şerefli Ordumuzu gösterdiği millî hassasiyetinde küçültücü bir tavır takınmak ha. Bu düpedüz 12 Mart Muh-tırası ve ondan sonra gelen milliyetçi tutum ve ruha karşı gelmek demektir. Devlet yıkıcısı, ordu katili, millet satıcısı, vatan bölücüsü hainlerin affının isteği başka ne manâ ifade eder?

«Bir hastalık geçirmişiz. Bunun hakkında bir anlayışım yok» diyerek memleket meselelerinde hiç olmasa büyük bir cehalet içinde bulunmaları ve milletin hayatına kast edenleri, onları affetmek düşüncesinde olanları bu şerefli millet hiç bir zaman affetmeyecektir.

İsmet Paşa bir taraftan yukarıdaki ifadeleriyle, diğer taraftan «Anayasa demokratik sosyalizme açıktır. TİP'in kapatılmasıyla bir boşluk meydana gelmiştir. Onu da demokratik sosyalistler kapatacağıdır» (Cumhuriyet Gaz. 1 Ağustos 1971) şeklindeki beyanıyla sosyalizme yeşil ışık yakmaktadır. İnönü'nün ta başından beri TİP'i himaye ettiği bir gerçektir. TİP hakkında «Bir tek fikir partisi vardır, oda TİP'tir. Parti çalışmalarını sürdürmelidir.» dediği de meshurdur. O fikir partisi olan (!) TİP ki memleketin parçalanmak istenmesinde baş rolü oynamakta olan ve komünist hareketin Parlamentodaki mümessili bulun bir parti.

İnönü, bu tavrıyla ve memleketin buhrana sürüklenmesinin baş sorumlusu olan teşkilât ve şahıslara kanatlarını germekle milletimizi felâketlere sürükleyecek kapıları aralamaya çalışıyor. Milleti huzursuz edecek denemelere ve sistem adaptele-rine millî bünyenin tahammülünün kalmadığını ve milletin, bünyesine

uymayan bütün siyasi denemelere alâka gösteremeyeceğini İsmet Paşa da artık bilmelidir.

MİLLETİN HİÇ DE BEKLEMEDİĞİ BİR BEYANAT

Tam bu esnada, komünistlerin çığırkanlık yapıp idare adamlarını sosyalizm istikametinde istismar etmeye çalıştıkları bir sırada Başbakan Nihat Erim de Anayasanın demokratik sosyalizme açık olduğunu söyledi. (Cumhuriyet Gaz. 3 Ağustos 1971) Erim de pekâlâ bilir ki, 12 Marttan beri peşinde olduğu komünistler Türkiye'de hep sosyalizm kelimesinin arkasında faaliyet göstermişlerdir. Ve yine bilmesi gerekir ki, komünistlere, memleketlerinde komünizm kanun dışı ise sosyalizm bayrağını taşımaları beynelmilel Komünizmin tavsiyesidir. Zaten şimdiye kadar kendilerinin hep sosyalist olduklarını söyleyen komünistler himaye manası çıkartılabilecek bu resmi ifadelerden sonra daha rahat çalışma imkânı bulmayacaklar mıdır? Sosyalizmin demokratik te olsa iktidara geçebilmek için toplumların zayıf bir anını kolladığı mâlumdur. Ortamın müsait oluşu anında fikri gibi olan bir hareketin anarşiye dönüşmemesini kimse temin edemez. Sosyalizmin çeşitli türlerinin olduğu, demokratik sosyalizmin de bunlardan birisi bulunduğu, demokratik sosyalizmin ihtilalci sosyalizm demek olmadığını söylemek de sosyalizmi bilmemek demektir. «Bir tek sosyalizmin olduğu, onunda ilmi sosya-

ma imkânı veren millî ideolojimizle ancak varlığımızı devam ettirebileceğiz.

Bilmek zorundayız ki milletler Arası kavgaların alabildiğine geliştiği bir dünyada yaşıyoruz. Milletler, maddi ve manevî bütün varlıklarını ortaya koyarak kavgalarını sürdürmeye devam ediyorlar. Tarih boyunca sürüp gelmiş olan bu mücadele basit bir iktisadi çıkar duygusuna bağliarak izah ta etseler gerçekte kavgayı çıkartan, idare eden ve yön veren hep ireolojiler olmuştur. Marksist doğmalarla, kapitalist ve sosyalist uydurmalarla kafaları şartlanmış, millet gerçeğinden uzaklaşmış olan sözüm ona aydınlar anlayamamalar da böyledir.

Millet, maddi varlıklarıyla beraber ve bunun çok ötesinde ideal, kültür, sevgi ızdırıp ve hedef birliği içinde olan bir topluluktur. Kendisini, yüzyıllar içinde ve hadiselerin kucağında yağrulup gelmiş, muayyen bir şekil almış milletin kültür dünyasından, zevk anlayışından ve manevî atmosferinden uzakta gören bir fert o milletin alaka bağlarını koparmış demektir. Şahsiyet dediğimiz kendimizi tanıma, bilme maddi-manevî varlıklarımızla sevinç duyma ve onları geliştirme duygusunun yitirilmesi, intihar demektir. İktisadi imkânları yetersiz olduğu halde, belirli bir toplumun mensubu olma duygusuyla büyük işler başarmış, yabancı milletlerin imkânlarını kendi emrine ver-

— TİP'in kapatılması her nedense komünistleri ve onların sözcüklerine çok dokundu. Şimdi, hep bir ağızdan «yeni bir sosyalist parti kurulmalıdır» diye tempo tutmaktadırlar. Peki yeniden açılması gerekti de için kapatıldı, diye sorarsanız, onun cevabına yanasmazlar. Tabi bu kampanyada «başla» komutunu Paşa verdi. Apdî İpekçi ile Kemal Bisalman da sözcülüğünü yapıyor. Damadın kulakları çınlasın.

lizm bulunduğu» Türkiye'deki sosyalistler tarafından defalarca tekrarlanmıştır. Kaldı ki temel felsefe, hedef ve dünya görüşleri itibarı ile ve neticedeki sistem tatbikatı bakımından demokratik sosyalizmin komünizmden bazı nüans farkları hariç hiç te farkı yoktur.

Millete hizmet etmek şerefine ulaşmış kimselerin bu hususları bilmesi ve hele bir kısım art niyetli düzenbazın oyuna getirmek ve resmi hüviyetleri kendi yönlerinde istismar etmek şeklindeki niyetlerini çok iyi sezmeleri gerekir.

Milletimizin şimdiye kadar ki tatbikatlarıyla dünyayı buhrana ve zulme uğratmış olan kapitalizm komünizm, sosyalizm, faşizm ve ortanın solu gibi siyasi ve iktisadi cereyanların, bünyesinde uygulanmasına tahammülü yoktur. Beynelminel Yahudiliğin ve yedeğindeki kuvvetlerin milletleri ıcerden eritmek, yıkmak ve kendi cihanşumül iktidarlarının kölesi kılmak için bir vasıta olarak kullandıkları cereyanlarla değil, bize tarihimizde büyük bir devlet ol-

muş ve kendilerinden haşyet, hürmet ve alâka ile bahsettirmiş ne toplumlara şahit olmuştur tarih. Aksine devirlerindeki maddi imkânların tümünden istifade etmekte olan toplulukların da ufacak bir fiske ile tarih oldukları bilinen bir husustur.

O halde, milletleri peşinden koşturan onlara büyük millet olma imkânını kazandıran ana temel, fertlerin ruhi ve vicdani derinliklerinden süzülüp gelen büyük ideallerdir. Ferdin dünyaya bakışını temin eden, fertlerin birbirleriyle olan münasebetlerini düzenleyen, karşılıklı sevgi, hürmet ve sorumluluk duygularını tayin edip geliştiren; hülâsa o milletin çoğu olmanın büyük zevki içinde bulunulmasını temin eden hep ideoloji olmuştur.

Bunun içindir ki, milletler, inançlarının politikalarının yön verdiği karşılıklı mücadelelerinde hep birbirlerinin bu ana varlıklarına yani ideolojilerine onun şekillenmiş ve müesseseleşmiş şekli olan kültürle-

rine, ahlâklarına, sanat anlayışlarına hücum ederler. Bir milletin fertleri ni, kendi varlıklarından koparıp onları kendi kendilerine yabancılaştır-dınız mı o milleti yıktınız demektir. İşte Beynelminel Düşmanlarımız. bize asırlardır böyle bir saldırı için de bulunmaktadır. Propaganda vâsı-talarının bütün imkânlarından ve gücünden istifade ile millet yapımızı çö-kertilmeye çalışılıyor. Evrensellik ve hümanizm maskeleri arkasında yıllardır çok şeyimizi kaybettirdiler. Müt-hiş bir aşağılık kompleksi ile, kendi dışımızda ne varsa; hepsi bize sevdirildi. Kendi varlığımız hakaretlere uğradı ve iğrençleştirildi. Tarihimiz, sanatımız, millî zevklerimiz, büyük ideallerimiz şahsiyetimizin temel mih-rakı dinimiz, ecdadımız... Hepsi alaya alındı ve horlandı. Kendimize ya bancılaştık. Şahsiyet değiştirmeye zorlandık. Kendi millî derdimizi değil, yabancı memleketlerin meselelerini öğrenmeyi gaye bildik. Kendi milletimizi ve vatanımızı tanımaz, onların ruh derinliklerini kavramaya ve yaşamaya çalışmazken; yabancı milletleri tanımayı ilericiiliğin bir gereği olarak bildik. Dert ve ızdırapla yağrılmış Anadolu'nun köyünü, kentini bilmeye dahi lüzum hissetmeden, onun insanının çilelerle dolu hayatını, hissini, arzusunu, ruhunda gömülü duygu ve heyecanlarını görmeden ona kendi kâşanelerimizden sistemler ve nazariyeler sunduk. Özel arabalarımızdan inmedikimiz ve konforlu hayatımızdan başka bir şey bilmediğimiz halde; bir takım palavraların arkasında, sözde halk adamı olmaya çalıştık. Şu anda kavurucu sıcaklığın altında ve öküzlerinin arkasında harmanını kaldırma çabası içinde bulunan benim Anadolunun, yağlılığıyla terini silerken kendisini horlayan, kendisiyle alâka bağını yıllar var ki koparmış olduğu halde yön vermeye çalışan yabancılaşmış insanlara nefret dolu nazarıyla bakıyor ve şöyle haykırıyor:

«Beni tarihime iade edin. Yitirttiğiniz şahsiyetimi bana geri verin. Beni görün ve anlayın. Beni, yabancı ideolojilerin ve hayat anlayışlarının kuklası yaptığınız yetsin artık Ben Anadolumla, millî varlığımınla, tarih ve ecdadımdan emanet aldığım kendi inanç, kültür ve ahlâkımla yaşamak istiyorum. Şeref ve gururumla oynamayın. Beni alabildiğine horlar-ken yabancı meddahlığı yapmayın Bana gayri millîlik şâbesine bulamış elbiseler giydirmeye çalışmayın

Ben tarihi değerlerimin ve Türk Milletinden olmak şuurumun şekillendirdiği bir ortamda yaşamak istiyorum. Beni yabancı ideolojilerin tutsağı yapıp tarihimden, ideallerimden şahsiyetimden ve millî varlığımdan koparmayın. Büyük ve yüce bir devlet olma yolunda önüme engeller koymayın...»

Evet; eğer yaşayacaksak, Türk milletinden olduğumuzu gururla söyleyeceksek, yarınımıza ümitte bakacak sak, horlanan bir millet değil sözlüne ve görüşüne mürâcat edilmek zorunda kalınan bir millet olacak sak; Anadolu'nun yukarıdaki feryadının ifade ettiği mânâ ile ancak yaşayabileceğiz. Aksi takdirde yıkım mukadderdir. Biz inanıyoruz ki, milletimiz yaşayacaktır. Hem de kendi idealleri içinde.

Sudan Darbesi Arabları Uyaran Bir Musibet mi?

Sudan'da komünistlere karşı girişilen temizlik hareketi hâlâ devam etmektedir. Komünistlerin giriştikleri ihtilâl denemesi başarısızlıkla neticelenmiş, Cafer El-Numeyri duruma hakim olmuştu. Bu hakim oluşu temizlik hareketleri takip etmişti.

Akdeniz'in sıcak sularına sarmak, stratejik önemi büyük ve petrolden yana zengin Orta-Doğuyu kontrolü altına almak isteyen Moskova, Arap hükümetlerine çengeli atmış, pek çoğuyla yakınlık kurmayı başarmıştı. Müsait fırsatları kaçırmayan Rusya, bu yaklaşımları, ani hükümet darbeleriyle kesin bağli haline dönüştürmek istemekteydi. Irak'ta ve Suriye'deki komünist Baas Partisi, itirazsız, Irak ve Suriye'yi Rusya'ya bağlamıştı.

Ortadoğunun en kuvvetli komünist partisi olan Sudan komünist partisi, Moskova'ya bağlılığını ispat için darbe teşebbüsüne geçmiş, fakat muvaffak olamamıştı. Komünist partisi genel sekreteri Abdülhalik Mahcup, İşçi Sendikaları Konfederasyonu genel sekreteri El-Seyh, dünya komünist çevrelerinin ünlü kişileridir. Rusya'ya sadakatlarıyla tanınmaktadırlar.

Cafer El-Numeyri 72 saat sonra, karşı darbeye komünistleri devirmişti. Numeyri komünit seflerini bizzat kendisi yargılamış, idam cezasına çarptırmış ve binbaşı Haşim Ata, muhafız alayı komutanı yarbay Osman Hüseyin, Albay Abdül Muhammet Ahmet ve deniz binbaşı Abdülhay, rütbeleri sökülerek kursuna dizilmişlerdir.

El-Numeyri'nin Sudan'da, cesaretle uyguladığı idam cezaları, kapitalist ve komünist ülkelerce tepkiyle karşılandı. Moskova bunu «kanlı terör» ve «anti komünist cinayet» olarak nitelendirirken, bütün komünist partileri ateş püskürtüyordu. Millî kıyam hareketlerini daima boğmaya, boğamazsa lekelemeye çalışan Beynelmilîl yahudilik, komünist partilerinin yanına kapitalist batılı ülkeleri de ekleyerek, Numeyri'nin hareketini göğelemeye çalıştı. Numeyri bunlara Moskova, Bulgaristan, İtalya, İngiltere ve Yugoslavya'dan büyükelçilerini çekmekle cevap verdi. Rusya'ya bir nota vererek 48 saat içerisinde Sudan aleyhtarı yayınlarından vazgeçmesini bildirdi, bunu takiben Rus ve Bulgar büyükelçiliklerini sınır dışı etti ve 1800 Sovyet müşavirine görevlerine gitmemeleri için emir verdi.

Arap alemi ancak gerçek düşmanını tanımanın şuuruna varmış, kapitalist ve komünist ülkelerinin baskısına rağmen, Cafer El-Numeyri icraatına devam etmiştir. Sudan işçi sendikaları ile memurlar sendikası ve öğretmenler sendikası kapatılmış. Numeyri kabinesindeki eski komünistlerden Dışişleri Bakanı Faruk Ebu İsa Çalışma Bakanı Muaviye İb-

Dünkü Üstadları Ajan Çıkınca Komünist Cephede Telaş Başladı

Tabii senatörlerden Cemal Madanoğlu ve Osman Köksal'ın dokunulmazlıkları geçen hafta içinde, Cumhuriyet Senatosunda kaldırıldı. Hatırlanacağı üzere; iki senatörün, ihtilâl yaparak devleti ele geçirmek gayesiyle gizli bir teşkilât kurdukları, ayrıca komünist ülkelerle ve onların konsoloslarıyla müşterek çalıştıkları iddia edilmekteydi. Bu konuda MİT'in hazırlamış olduğu bir raporda senatörlerin gizli faaliyetleri tesbit edilmiştir.

Senato görüşmelerinde ilk olarak, savunmasını yapmak üzere, söz Cemal Madanoğluna verilmiştir. Madanoğlu, hakkında ileri sürülen, delil mahiyetindeki iddialara, kendini müdafaa edici hiç bir makul cevap verememiş, ancak bolbol MİT'i ve diğer bazı teşkilâtları kendisine komplo hazırlamakla suçlamıştır. Daha sonra açıkça MİT'le birlikte ordu mensuplarını da iftira yağmuruna tutan Madanoğlu, şöyle konuşmuştur:

«Beni üzen, beni yaralayan, bu suçlamaları 12 Mart hediyesi olarak bana gönderenlerin benim ocağımdan olmalarıdır.»

Bilindiği gibi Cemal Madanoğlu, daha önce ordumuzun korgeneral rütbesini taşıyan bir mensubuydu. «Benim ocağım» diye bahsettiği yer de Ordudur. Bay Madanoğlu, bu sözleriyle, her halde daha önce Deniz Gezmiş'in sıkıyönetim mahkemesinde söylediklerini söylemek istiyor olsa gerek.

Bilindiği gibi ihtilâlci bozuntusu Deniz Gezmiş, Örfi İdare mahkemesindeki ifadesinde, bir kahraman edasıyla ve küstahça şöyle demişti: «Biz biliriz ki, Türkiye Kurtuluş savaşını başlatmak için Samsun'a çıkanlara İstanbul örfi idaresince ve mahkemelerince idam cezası verilmiştir ve yine bilmekteyiz ki, Osmanlı İmparatorluğunun yüzlerce generalinden ancak bir kaç tanesi kurtuluş savaşına iştirak etmiştir. Ve yine bilmekteyiz ki, Kurtuluş Savaşı verilirken İstanbul'da bulunanlar, savaşanlara eşkiya demiştir.»

Herhalde Ermeni veledi bu ucuz kahramanın, mahkeme heyetine ve komünist niyetlerine fırsat vermeyen kahraman ordu mensuplarımıza sıçratmış bu hakaretinde kendisini sözüm ona bir kurtuluş savaşçısı görmesi gibi; Madanoğlu da kendisini, büyüklük kompleksi içinde «kurtarıcı» olarak görüyordu.

Daha sonra söz alan Osman Köksal da olaylarla ilgisi olmadığını söylemekle yetinmiştir. Bu arada her iki senatör de MİT ajanı Mahir Kay-

nağı sert bir dille suçlamışlardır. Bilindiği gibi Madanoğlu ve Köksal hakkındaki delilleri, Mahir Kaynak toplamış ve MİT'e iletmıştır. Kaynak bu vazifeyi yaparken Madanoğlu ve Köksalla yakından ilgilenmiş; ayrıca bir takım komünist teşkilâtlara sızmış, bu hücrelerin nasıl çalıştıklarını ve gayelerini bir bir tesbit etmişti. Komünistler, Kaynak'ı bir komünist gibi görmüşlerdi. Ve onu ideal bir komünist olarak tanımaktaydılar. Ancak vaziyet anlaşıncayağı değiştiler ve Kaynak komünistlerin bir numaralı boy hedefi haline geldi. Bu arada sahipliğini ve baş yazarlığını, komünizm suçundan halen tutuklu bulunan bir yazar müsveddesiyle bir Prof'un yaptığı «ORTAM»da karnındaki bütün zehiri kusmuş bulunuyor. O da Mahir Kaynakla MİT'in can düşmanı kesilmiştir. Fakat her halde «ORTAM», daha önce çıkmış olsaydı, Mahir Kaynak hakkında övgüler dökenekti. Komünistler arasında böyle bir ajanın! bulunmasını talihsizlik eseri olarak niteleyen «ORTAM», üzüntüsünden yıkılıyor. Acaba komünistlerin arasında bulunup onlara strateji ve taktilerini adım adım tatbik ettiren ve sayıları yüzleri bulan Yahudi, Rum ve Ermeni ajanlarını hiç düşünüp üzüldüler mi?

Senato toplantısındaki bir konuşmasında Cemal Madanoğlu ayrıca MİT hakkında şunları söylemiştir. «Bize bu oyunu MİT hazırlamıştır. Ajan Mahir Kaynak akıl almaz oyunlarla, kamu oyununda komünist olarak tanınan adamlarla beni yanyana getirmek istemiştir.» O arada Madanoğlu MİT'ten «CİA'nın koşutundaki MİT» diye söz etmiş ve MİT'in, CİA'nın (Amerikan İstihbarat Teşkilâtı) emrinde faaliyet gösterdiğini iddia etmiştir.

Öte yandan mahut ÜNAS (Üniversite Asistanlar Sendikası) da Mahir Kaynak'ın, bir komünist ihtilâl teşebbüsünü su yüzüne çıkarmasından dolayı Sendikanın onur kuruluna sevk edildiğini açıklamıştır. Sendika, Kaynak'ı sert bir dille yererken aynı zamanda, Kaynak'ın cezalandırılması talebiyle üniversite rektörlüğüne başvurmuştur.

İlim ve üniversite şahsiyeti ile bağdaşmayan davranışların içinde ve anarşist hareketlerin gelişmesinde başrollerde bulunmuş, temsil ettikleri makama lâyık olmadıklarını bunca zaman gösteren Üniversite mensuplarına karşı hiç bir harekette bulunmayan ve esasen kendisinin de ipliğinin pazara çıktığı ÜNAS gibi bir teşkilâtın, millî bir

vazife gören Mahir Kaynak hakkındaki tavrı, kendisi için hüküm vermekte yeni bir belgedir.

Bu âdice tecavüzler, MİT'e ve mensuplarına karşı girişilen ilk teşebbüs hareketi değildir. Son da olmayacaktır. Hatırlanacağı üzere bir müddetten beri TİP ile ilgili bir belgeyi söz konusu eden komünistler MİT'i yıpratmak için iftira kampanyasına girişmişlerdi. Bu da onun devamıdır. Ancak MİT'in unutmaması gereken husus şudur: MİT, ülkemizin dünya çapındaki askerî bir istihbarat teşkilâtıdır. Ve bu haliyle milletimizin hayat mekanizması demektir. İstihbarattan yoksun olan en küçük organizmalar bile, bir müddet sonra hayata veda etmektedirler. Oysa MİT'in omuzunda bir milletin, güvenliğinin sorumluluğu vardır. MİT, itibarını her türlü iftiraya karşı korumalıdır. Millî otorite ve millî haysiyetle birlikte vazife sorumluluğu, bunu lüzumlu kılar. Bundan dolayı milletimiz, «millî» bir teşkilâtından bu iftira bezirganlarına gereken dersin ve cevabın verilmesini istiyor ve ümit ediyor.

— Dün üstad deyip etrafında pervane döndükleri, «Mahir ağabeyleri»nin MİT'e mensup olduğunu öğrenince, vay sen misin diye söylemediklerini bırakmadılar. Biz komünistlere birşey daha hatırlatalım: Aranızda yahudi ajanları var. Dikkat edin. Resim İktisat Fakültesi Asistanlarından Mahir Kaynak'ı gösteriyor.

rahim, Ulaştırma Bakanı Sid Ahmet El-Cah ve Sulama Bakanı Murtaza Ahmet İbrahim'i de vazifelerinden atmıştır.

Komünist partisi genel sekreteri Abdülhalik Mahcup, El-Seyh ve Güney Sudan işleri bakanı Jozeph Garang idam edilmişler ve halen 30 komünist lideri daha aranmaktadır.

Beyaz asker olarak tanınan, Ugan da'da ve güney Sudan'daki gerillaları yetiştiren ve onlara liderlik yapan yahudi Rolf Steiner yargılanmaktadır.

Rusya Ortadoğuda çok zor bir duruma düşmüş, Ortadoğudaki prestijini kaybetmekle yüzyüze gelmiştir. Milletler uyandıkça, gerçek emperyalizm öğrenildikçe, daha pek çok

gelişmeler olacak, komünizm Ortadoğudan tamamen kazınacaktır. Bu bakımdan Sudan'ın hareketi sevindirici ve ümit vericidir. Temennimiz Sudan'ın ve onun paralelindeki devlet yöneticilerinin Rusya, diğer komünist ve kapitalist vasıflı yahudi kontrolündeki devletlere olan düşmanlığını ideolojik plâna aktarıp, gerçek rayına oturtmalarıdır.

— %60 zammı ısrar eden DİİŞ Genel Bşk. Şerafettin Akova.

Devlet Demiryolları İşvereni ile işçiler arasındaki uyumsuzluk aradan uzun süre geçmesine rağmen hâlâ çözümlenememiştir. Bu bir yana ya kın bir zamanda halledileceğe de benzemiyor.

Anlaşmazlığın sebebi Temmuz ortalarına kadar uzanmaktadır. Uyumsuzluğun sebebinin ücret azlığı ve işçilerin zam istemesi olmasına rağmen henüz ne sendika ne de işveren ücretler konusunda kesin bir şey söylememektedir. İşveren mevcut ücretlerin 1061 lira olduğunu ileri sürerken, sendika bunu asılsız olduğunu ücretin ancak 648 lirayı bulduğunu ileri sürmektedir. İşçilerin bu ücretle gayri insani şartlar altında yaşadığını öne süren DİİŞ Federasyonu en az yüzde 60 zam istemiştir. Ancak işveren en fazla yüzde 31,5 zam verebileceğini söylemiştir. DİİŞ Genel Müdürü Ahmet Sarp yüzde 31,5 zamlı yeni işçi ücretinin 1484 lira olacağını belirtmiş ve bunun vasıfsız bir işçi için çok yük-

DDY Meselesi

Türkiye'nin Durumu Polemiklere Müsait Değildir

sek bir rakam olduğunu öne sürmüştür. Araya giren Devlet Bakanı ve Yüksek Ulaştırma Kurulu Başkanı Mehmet Özgüneş hükümetin ancak bu kadar zam yapabileceğini daha fazlasının mümkün olmadığını söylemiştir.

DİİŞ - İş ise yüzde 31,5 zammı kabul etmeyince iş uzayıp gitmiştir. Bunun üzerine hükümet «grev ve lokavt kanununda» değişiklik yapmak üzere bir tasarı hazırlamaya koyulmuştur. Öte yandan Bakanlar Kurulunun toplantısında TCDD İşletmesi Genel Müdürlüğü ile DİİŞ arasındaki uyumsuzluk ele alınarak etraflıca incelenmiştir. Neticede: «Yurdumuzun bugün içinde bulunduğu iç ve dış şartlar dikkate alınarak bundan böyle kamu hizmetlerinin aksamaması, milli güvenliğinin ve milli ekonominin korunması için gerekli her türlü idari ve kanuni tedbirlerin alınması hususunda tam bir görüş birliğine varılmıştır.»

Daha sonraki günlerde DİİŞ işletmesindeki anlaşmazlığa tam yetki ile Türk-İş elkoymuştur. Hükümetin yeni tasarı hakkındaki görüşlerini öğrendikten sonra bunun geçerli bir çözüm yolu olmadığını öne sürmüş, işçinin gayri insani şartlar altında yaşadığını belirtmiştir. DİİŞ deki bu uyumsuzluğun ne zamana kadar süreceği bilinmemektedir.

Öte yandan Çimse-İş tarafından bir müddet önce bütün yurtta alınan grev kararı pek çok ilde Bakanlar Kurulunun grevi durdurmasıyla sektöre uğramış ve ancak birkaç fabrika grevde kalmıştır. Bolu Sunta fabrikasındaki grev ise iki aydan beri devam etmektedir. Bu işleri sürerken, sendika bunun asılsız

yerleri böyle bir keşmekeşliğin içerisindeyken Metal-İş Sendikası da önümüzdeki günlerde greve gidileceğini açıklamıştır.

Şimdi ortada iki mesele vardır. Birincisi grevler sonunda elde edilen zammın işçiye bir gelir sağlamamasıdır. Bu doğrudur. Zira ücretlerdeki küçük bir artış piyasayı büyük bir dalga halinde kaplamakta ve ihtiyaç maddelerine iki kat zam yapılmaktadır. Böylece işçi grev sonunda aldığını fazlasıyla geri vermektedir, bu sefer yeni greve gidilmektedir. Peki bu durum ne zamana kadar devam edip gidecektir?

İkinci mesele ise böyle bir ortamda yapılacak olan bir grevden kimlerin kârlı çıkacağıdır ki bu da her halde işçi ve dar gelirli halk olmayacaktır. Şimdi DİİŞ işletmesini bir tarafa bırakarak ifademizi daha genel bir sahaya kaydıralım. O zaman meselenin ehemmiyeti bir kat daha artacaktır. Çünkü bugün bazı fabrikalarda üslenmiş bulunan ve işçinin arzularına rağmen icrayı faaliyet eden komünist sendikalar pusudaki beklemekteydiler. Müsait bir ortam bulur bulmaz yeniden tahrik ve sabotaj yollarını araştıracaklardır. Bu komünist sendikaların geçmiş defterleri karıştırılırsa açık örneklerine rastlanabilir.

Nitekim 16-17 Haziran olayları bunun en iyi misalidir. Peki bu fırsat çılar şimdi gayelerinden vaz mı geçtiler. Hayır. Ne var ki, ordunun sığınışına buna müsaade etmiyor. Bu ortamda henüz asayişin tam sağlanmadığı bir zamanda yeni hadiselerin çıkması iyi neticeler vermeyecektir. zannediyoruz.

Ancak bütün bunların yanında şunu da kesin olarak hatırdan çıkarmamalıyız. İşçimiz milletimizin el ayağıdır. Her halukârda onun emeli korunmalıdır. Memleketimizin içinde bulunduğu kritik bir dönemde gerek hükümetin, gerekse işçi sendikaları ve işverenin atacakları adımlara son derece dikkat etmeleri gerekmektedir. Meselenin iktisadi yönü ise daha hassastır. Henüz yeni filizlenmeye başlayan milli sermayenin ayakta kalabilmesi, milli ekonominin güçlenmesi ve milli işsizlerin emrine girmesi tarafların realist tedbir ve tutumlarıyla zühur edecektir. İşçinin alın terinin Atina'ya veya İsrail'e kaçırlmasına son vermenin zamanı ise geçmek üzeredir. Eğer milli servetin tamamı hırsızların ve vurguncuların elinden kurtarılıp ülkemizde kalsa hem işçimizin hayat seviyesi artar, hem de toptekün milli ekonomi güçlenir.

Bu noktada unutmayacağımız bir şey bu olmalıdır:

— %31,5 dan fazla veremeyiz diyen DİİŞ Genel Müdürü Ahmet Sarp.

Bir Casusluk Olayı:

1967 Arap Hezimetinin Arkasındaki Yahudi Casusları

Ekonomik ve Sosyal Araştırmalar Merkezi haftalık haber bülteninin 14. sayı, 3 Temmuz 1971 tarihli nüshası, beynelmilel casusluk teşkilatı çalışmalarından ibret verici bir hadiseyi kaydetmektedir. Aşağıya aldığımız yazı, dünyadaki buharanın baş mesulü beynelmilel yahudiliğin casusluk teşkilatları vasıtasıyla hedefine nasıl yaklaştığının açık belgesidir.

Orta-Doğu Harbinin Mısır'ın aleyhine neticelenmesinin sebeplerinden birini ortaya koyan bu yazı, aynı zamanda, mazlum milletlerin başında kukla idareciler bulunduğu müddetce en basit casusluk oyunlarının dahi başarı kazanacağını ifade eder.

Ders alınmalıdır.

1967 ARAP HEZİMETİNİN İÇ YÜZÜ :

Londra'da müntezir IMPACT INTERNATIONAL'in 2. sayısında 1967 Arap-İsrail harbinin gerisinde ustaca tezgahlanan bir casusluk vak'asının iç yüzü yazıldı. Olayın kahramanı Baruch

Nadel isimli yahudi rol icabı, kendisini «Enver

bey» adında milyoner silah tüccarı bir «Türk» olarak takdim eder.

1955 senesinde İstiklâl harbini vermekte olan Cezayir mücahidleriyle temas kuran Enver Bey onlara Fransa'dan kolaylıkla silah temin edeceğini söyleyerek onlardan külliyetli bir sipariş alır. Siparişin Fransa'ya verilisinin akabinde Entelijans Teşkilatı Fransa'ya Enver Bey isimli bir Türk'ün Fransa'nın düşmanı olan Cezayir'e silah satmak istediğini ihbar eder Bunun üzerine Fransız Polisi Enver Bey'e Fransa'yı 24 saat içinde terk etmesini ihtar eder. Hadise Arap aleminde sür'atle yayılır. Böylece Arap dostu olarak tanınan Enver Bey, daha 24 saat doldurmadan, Mısır hava kuvvetleri Başkumandanı General Mahmut Sıdri tarafından Mısır'a davet edilir. Böylelikle yahudiler bir taşla bir kaç kuş birden vurmuş olurlar.

Kahire'nin en mutena semtine yerleşen Enver Bey Mısırlı idarecilere askeri meselelerde müşavirlik yapar ve görüştüğü mühim şahsiyet-

lerden sızdırdığı sırları gününde İsrail'e telsizle bildirir. Enver Bey'in talihli yaver olur ve itibarı gittikçe artar.

Sene 1967. Patlak veren Akabe Buhranı Mısır ile İsrail arasında harbin vukubulacağını haber verir mahiyette görünür. Malum harpten birkaç gün evvel o zamanın Mısır Başvekili Zekeriya Muhiddin Enver Bey'i istişare için dairesine çağırır. Başvekil, Enver Bey'i Mısır hava kuvvetlerini teftiş ederek eksikliklerin 48 saat içinde tesbiti için salahiyyetli ve vazifeli kılar. Enver Bey'in senelerce beklediği gün gelmiştir; teftişte bütün sırlara müttali olur ve pek tabii İsrail'i bunlardan derhal haberdar eder. İsrail'in Enver Bey'e son bir talimatı mucibince Enver Bey «Mısır'ın İsrail'e karşı müstakbel zaferini tes'it etmek maksudu ile bütün pilotların katılacağı bir eğlence partisinin tertip edilmesini» teklif eder. Bu müsbet karşılır. Pilotlar, sabahın 5'e kadar cılgın bir içki ve fuhuş aleminde calkalanır. Saat beşte ayakta tek kişi yoktur; herkes bitkin bir şekilde sızmıştır. İki saat sonra İsrail hava filosu hücumu geçer ve sahıpsiz Mısır uçaklarını durdukları meydana tamamen tahrip eder. Enver Bey'in verdiği malumat o kadar dakik ve sıhhatlidir ki İsrail pilotları meydana duran uçaklardan hangilerinin hakiki hangilerinin sahte olduğunu bilir ve sadece hakikilerini bombalar.

İşte bir hezimetin iç yüzü.

Not: Baruch Nadel'in hatıratı kitap halinde basılmış ve Arapça'ya tercüme edilmiştir.

Lozan'da Kıbrıs ve 12 Adalar

KIBRIS MESELESİ

Bugün hâlâ sızılı bir yara olarak bağrımızda hissettiğimiz Kıbrıs meselesi Lozan yahut «ŞARK MESELESİ» toplantısının acı bir meyvesidir. Boğazlar, Musul — Kerkük meselesi nasıl Lozan'da halledilmediyse veya aleyhimize karara bağlandıysa, Kıbrıs davamız da aynı âkibete uğramıştır. Lozan'da Kıbrıs davasının müzakeresi meselesine geçmeden önce Kıbrıs'ın tarihine ve jeopolitik yapısına bir göz atmak faydalı olacaktır.

KIBRIS'IN TARİHİ VE JEOPOLİTİĞİ

Kıbrıs 1571 tarihinde kesin olarak idaremiz altına girmiştir. Tam üçyüz yedi sene bizim tarafımızdan idare edilmiştir. Bu zaman içerisinde Kıbrıs, tarihinin en huzurlu zamanlarını yaşamıştır.

Kıbrıs'ın çok önemli bir stratejik mevkie sahip oluşu, tarih boyunca, pek çok devletin istihasını kamçulamıştır. Yunanın Megalo-ideası, İngilizin deniz hâkimiyeti ve Hindistan seferlerinin emniyeti ve nihayet 20. yüzyılda Amerika ve Rusya'nın üs kurma düşünceleri Kıbrıs'ı her zaman, en hayati bir bölge yapmıştır. Şüphesiz, Kıbrıs'ın taşıdığı ehemmiyet, her şeyden önce Türkiye için bahis konusudur. Türkiye'nin güvenliği meselesi, Kıbrıs ile çok yakından ilgilidir.

Bu durumdur ki, 1878 yılında İngiltere'nin Osmanlı Devleti nezdinde birtakım teşebbüslere girişmesine vesile olmuştur. Bu yıllarda İngiltere, vâki bir Rus harbine karşı Osmanlı Devletine yardım vâdi ile Kıbrısın kendisine verilmesini istemiştir. «Osmanlı Devleti böyle bir anlaşmaya yanaşmadığı takdirde Rusya ile bir olup, Osmanlı İmparatorluğuna karşı savaşaçağı» tehdidini savurmuş bunun üzerine İstanbul'da 1878 de yapılan anlaşmada «Osmanlı Hükûmdarı, İngiltere Devletinin gerekli yardım ve Rusyaya karşı koyma yükümlerini yerine getirebilmesi için, Kıbrıs Adası'na İngiliz askeri çıkarılmasına Ada'yı yönetmesine izin vermiştir.» Anlaşmanın sonunda «Hukuku şâhâneme asla hâle gelmemesi» şartı da vardır. Bununla, Osmanlı Devleti'nin Ada üzerindeki hâkimiyeti garanti altına alınmıştır. Ruslar aldıkları Kars ve hâvâlisini terkederlerse İngiltere de derhal Ada'yı boşaltacak, 1878 anlaşması hükümsüz kalacaktır. Ruslar Kars ve hâvâlisini terkettikleri halde İngilizler Adadan çıkmamışlardır.» (1)

5 Kasım 1914 te de anlaşmayı bozarak Kıbrıs'a el koymuştur.

Lozan'a kadar böyle olan Kıbrıs'ın durumu acaba Lozan'da hangi karara bağlandı? Lozan'ın Kıbrıs hakkındaki 20. maddesi aynen şöyledir: «Türkiye, Britanya hükûmeti tarafından Kıbrıs'ın 5 Kasım 1914 de ilân olunan ilhâkını tanıdığını beyan eder.» (2) Lozan'ın bu maddesi, Kıbrıs'ın elimizden çıkışının bir ilânıdır. Bu maddeyle, İngiltere'nin, yap-

mış olduğu haksız ilhâkına hak tanıyorduk. Bu ve biraz sonra nakledeceğimiz 21. inci madde, bugün banyolarda katledilen küçük yavruları, sahipsizliğe terk ediyordu. Şu da yirmibirinci maddesi:

MADDE 21 — «5 Kasım 1914 tarihinde, Kıbrıs Adası'na yerleşmiş olan Türkler, İngiliz tâbiyetini alacaklar ve Türk tabiiyetini kaybedeceklerdir. Bunlar iki sene içinde Türk tâbiyetini ihtiyar edebileceklerdir. Bu takdirde Kıbrıs Adası'nı 12 ay içinde terk etmeye mecbur olacaklardır.

Muâhedenin meriyeti zamanında Kıbrıs'ta yerleşmiş ve o tarihte mahallî kanuna tevfiakan İngiliz tâbiyetini almış ve almak üzere bulunmuş olan Türk tebaası da, Türk tabiiyetini kaybedeceklerdir.» (3)

Lozan'ın her yönüyle mükemmel olduğundan bahsedenler, Kıbrıs'a da ha düne kadar neden direkt müdahale edemediğimizi izah edemezler. Bu maddeleri yıllardan beri unutturup millete Kıbrıs faciaları tabloları çizen ve derdin gerçek sebebini göstermek istemeyenler, buna ne zaman kadar muvaffak olabileceklerdir?

Lozan'dan evvel Ada'da Türk nüfusu, Ada'nın üçte birini teşkil ediyordu. Şimdi ise ancak beşte birini teşkil etmektedir. Şu anda Yunanistan ve Kıbrıs Rumlarının konuşmalarına bakarsanız onların, nüfus, çoğunluğundan dolayı Ada'nın kendilerine ait olduğunu söylediklerini görürsünüz.

Lozan'ın bu maddeleri, Türklerin tedricen Ada'dan çıkarılmalarını kararlaştırmıştır. Ki bu durum Enosis'in Lozan'da kabul edildiğinin bir ifadesi değil midir? Üstelik Lozan'da İngiltere'nin ilerde Ada'yı terketmesi gibi bir şey de düşünülmemiş, hiçbir tedbire yanaşılmamıştır. Lozan'ı imzalayanların bu basiretsizliğidir ki, tarih boyunca Kıbrıs üzerinde bir anlık hâkimiyeti olmayan Yunanistan'ı Kıbrıs'ın sahibi yapıp çıkmıştır. İngiltere ise hükmettiği yerlerde yürüttüğü emperyalist politikanın meyvelerini hâlâ toplamaktadır İngiliz kültürü Ada'da hâlâ hükümfermadır.

Görüldüğü gibi,

a) 307 sene mazisi ile bir vatan parçası olan,

b) Anadolu kıyılarından 70 kilometre gibi bir mesafede bulunması dolayısıyla Karasularımızın sınırları içerisine girmesi zarurî olan,

c) Güney sınırlarımızın, hassaten İskenderun, Mersin limanlarının korunmasında önemli stratejik mevkie bulunan,

d) Coğrafi bakımdan Anadolu'nun bir devamı olan Kıbrıs'ın ölüm fermanı, Lozan'da imzalanmıştır. Lozan'dan sonra, Zürih ve Londra anlaşmalarıyla çeşitli budamalar geçirmesine rağmen Kıbrıs hâlâ kanayan bir

yaradır. Bu yarayı, İnönü zihniyetinin çizdiği bir politika dindirebilir mi? Biz buna inanmıyoruz. Kıbrıs'ı kurtaracak politika, Venizelos'tan başlayarak Yunan dostluğu nâmına ne geçtiyse hepsini, millete bağlı bir suur süzgecinden geçiren ve millî hedeflerin yön verdiği, basiretli bir politikadır. Yıllardır bize ne çektiyse hep o Yunan, İngiliz, Fransız, Amerikan ve Moskof dostluğu, hayranlığı çektiirmiştir. Politikacılarımızın kulağına küpe olacağı dileğiyle.....

LOZAN'DA ADALAR MESELESİ

Akdeniz Adaları, Osmanlı Devleti'nin iki vilâyeti halinde idi. Girit Vilâyeti ve Akdeniz adaları, (Cezair-i Bahr-i Sefid) Asırlarca Osmanlı devletinin vilâyetliğini yapmış bu vatan parçaları da, Lozan'da elimizden çıkmıştır. İsrar etseydik, 12 Adalar eli mizden çıkmazdı. Çünkü masaya oturmadan önce, Adalar'ın bizde kalacağı fikri hâkimdi. Fakat bir oldu bittiye getirilerek elimizden edebiyen alınmıştır. Coğrafi bakımdan Türkiye'nin devamı olan, asırlarca idaremiz altında bulunmuş olan Adalar'ın Türkiye'ye verilmesi garanti idi. Lozan'da kaybedilmesi, hâlâ hayretleri üzerine çeken bir siyasî kapasitesizlik örneğidir. Bunu, Lozan'ın tutanaklarını incelersek daha iyi anlayabiliriz.

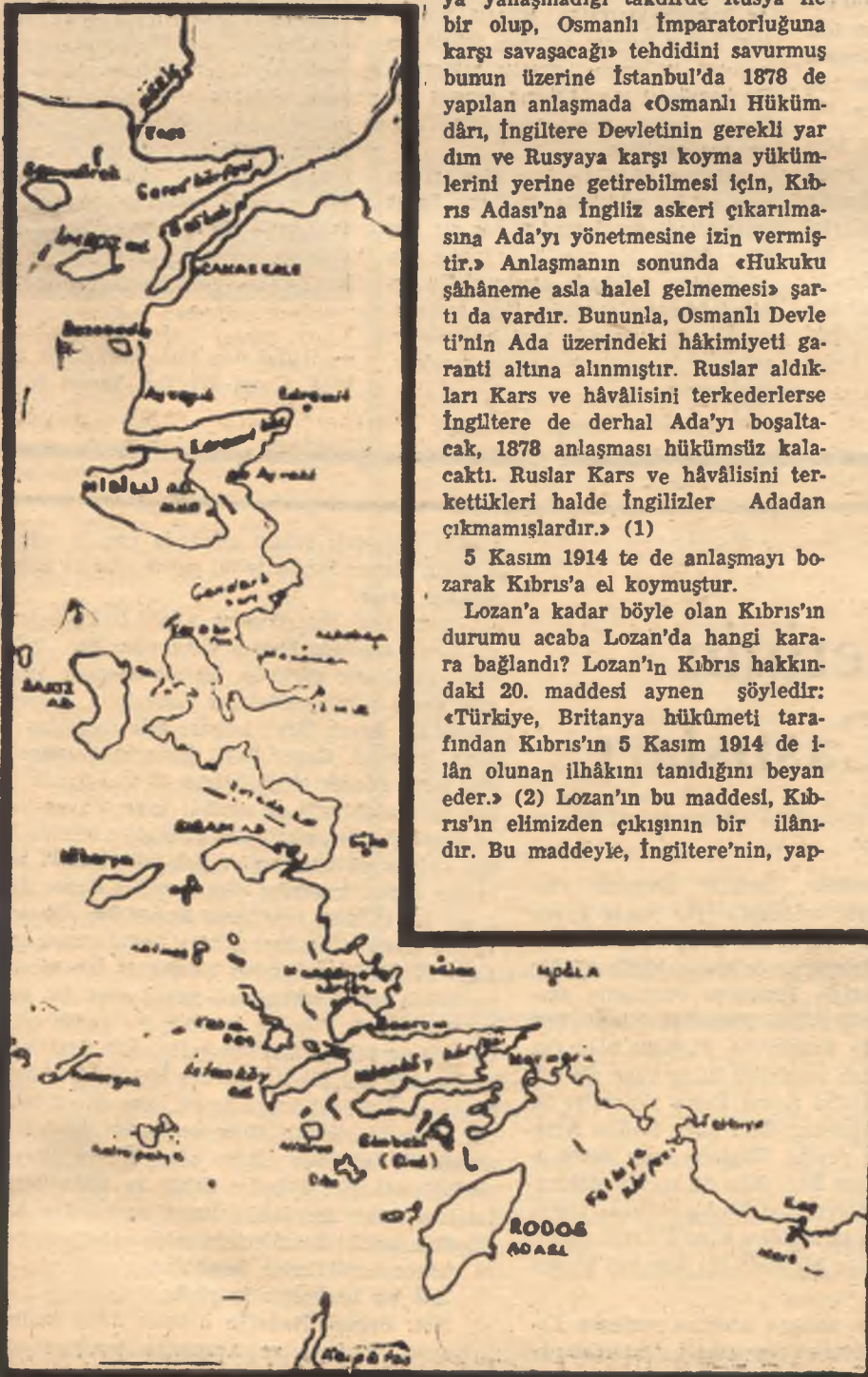
Lozan'da Adalar mevzuunda bağdelege İnönü, iki görüş ileri sürmüştür:

«1 — (Büyük) Devletlerin 1913 yılında teklif ettikleri gibi, Çanakkale Boğazı'nın ağzına yakınlıkları yüzünden İmroz ve Bozcaada Türkiye'ye geri verilmelidir. Aynı zamanda İsmet Paşa Boğazlar'ın bir çeşit nöbetçiliğini yapan bu adalar grubuna adı şimdi ilk defa anılan Semadrek Adası'nın da katılmasını istemektedir.

2 — 1913 te Yunanistan'a verilmiş bütün öteki adalar özellikle Limni, Midilli, Sakız ve Nıkarya adaları Yunanistan'dan alınarak özel bir rejim altına konulmalıdır.» (4)

İşte Adalar üzerinde delegelerimizin savunduğu tez buydu: İmroz Bozcaada'ların ve Semadrek'in bize verilmesi, diğer adaların «askersizleştirilmesi»... «İsmet Paşa bu adaları, bir muâhede ile terk edilmiş olmak itibarıyla Türkiye için yeniden istemiyor, Yunanistan'dan ayırmak, bîtaraf yapmak istiyor. (5) Bu görüşle, peşin en Adalar üzerinde bir iddia mızın olmadığı ifade ediliyordu. Türk Delegatesinin bu görüşüne karşılık Venizelos, Adalar halkının hep rum olduğunu, 1913 Londra Konferansı'nda, Yunanistan'ın işgal ettiği adaların Yunanistan'a verildiğini ileri sürüyor, şimdi de Yunanistan'a verilmesini istiyordu.

Gerçekte Yunanistan'ın Adalar üzerinde bir hak iddia etmesi son derece yersizdi. Zira «Ecdadımız Ege Adalarını Yunanlılardan değil Vene-

RINE BİR İNCELEME

Meselesi

dik ve Cenevizlilerden...almışlardır. Bu adalar üzerinde greklerin, devletler hukukuna göre hiç bir hak ve iddiaları olamaz.» (6) Ama bizi temsil selâhiyetini elinde bulunduran insanlar istemeyince, düşman, avucunun içindeki avı kaçırarak kadar deli değildir.

Üstelik Lord Kürzon da Yunanistan'ın tezini desteklemiştir. Lord Kürzon, adaların silahsızlandırılmasını değil, Yunanistan'a verilmesini istemiştir. «Gerçekten bu adalar, bir anlaşma uyarınca meşru olarak Yunanistan'a aittir.» (7) diyerek Yunan tezini desteklemiştir.

Lord Kürzon'un anlaşma diye bahsettiği şey, bir oyundan başka bir şey değildi. Zira 1912 de İtalya, adaları işgal etmişti. Balkan harbinde de Yunanistan geriye kalanları ele geçirmişti. Bunun üzerine 1914 te Londra'da bir konferans yapıldı. Bu konferansın 5. maddesi: «Osmanlı Devleti, Ege Denizindeki bütün Osmanlı Adaları üzerinde karar verme hakkını büyük devletlere bırakır.» şeklinde idi. Londra Konferansında İmroz ve Bozcaada ile Meis adasından gayri adalar, Yunanistan'a veriliyor; İtalya'nın işgali altında bulunan adalara dair bir hüküm bulunmuyordu. (8) Bu adaların Lozan'da bize verilmesi gerekirdi. Ama bunları kazanamadığımız gibi elimizdekiler de kaybedilmişti.

Adaların elimizden çıkmasını temin eden maddeleri gördüğümüzde bu mesele daha da açıklığa kavuşmaktadır:

«MADDE 12 — Doğu Akdeniz Adaları üzerinde ve İmroz Bozcaada ve Tavşan Adalarından gayri bilhas-sa Limni, Semadrek, Midilli, Sakız, Sisam ve Nikarya Adaları üzerinde Yunan hâkimiyetinin kabulüne dair 17-30 Mayıs 1913 tarihli Londra muâhadenâmesinin 5. ve 14 Aralık 1913 tarihli Atina Muâhadenâmesinin 15. maddeleri ahkâmına tab'an 13 Şubat 1914 tarihli Londra Konferansında ittifak edilip 13 Şubat 1914 tarihinde Yunan hükûmetine tebliğ edilen karar, işbu muâhadenâmenin İtalyan hâkimiyeti altına vazedilen ve 15. maddede mezkur olan adalara müteallik ahkâmı mahfuz kalmak şartıyla tayin edilmiştir.

Asya sahilinden dün mesafede kâin adalar işbu muahede hilâfına sarahat bulunmadıkça, Türkiye hâkimiyeti altında kalacaklardır. (10)

MADDE 13 — Sulh muhafazasını temin zımında Yunan Hükümeti Midilli, Sakız Sisam ve Nikarya Adalarında aşağıdaki tedbirlere riayet etmeyi taahhüt eder:

a) Mezkûr adalarda hiçbir üssü bahri (Deniz ÜSSÜ). hiçbir istihkâm tesis ve inşa edilmeyecektir.

b) Yunan askerî tayyarelerinin Anadolu sahilî arazısı üzerinde tayarane etmesi (uçması) menedilmiştir. Mukabeleden, Türk hükûmetinin askerî

tayyarelerinin mezkur adalar üstünde tayarane menedilecektir.

c) Mezkûr adalarda Yunan kuvayı askeriyesi, tahtı silâha alınıp mahalinde talim ve terbiye edilecek olan insan erbabının miktarı mütadınca ve bütün Yunan arazisinde mevcut bulunan jandarma ve polis miktarıyla mütenâsip olacak jandarma ve polis miktarına münhasır olacaktır. (11) Bu madde ile zikredilen adaların silahlandırılmaması meselesi, kâğıt üzerinde kalmıştır. «Tarih boyunca anlaşmalar ihlâl eden Yunanlılar, Lozan anlaşmasını da ihlâl etmişler ve adaları tahkim etmişler, birer üs haline getirmişlerdir.» (12)

Yunanistan'ın silâhlandırmasının tohumları Lozan'da atılmıştır.

Zira Türk murahhas heyeti kendi tezinin hilâfına bir hususu kabul etmiştir. Konferansta Türk tezi, adaların Yunanistan'dan müstakîl olarak silahsızlandırılması idi. Halbuki yukarıda naklettiğimiz madde, adaların Yunanistan'ın elinde olmak şartıyla silahsızlandırılmasını öngörmektedir. Ortaya bir mesele çıkmaktadır. Acaba, Yunanistan bir silahlandırma ya giderse bunu kim mâni olacaktır? Bize karşı korkunç bir istilâ hareketine girmiş olan ve rum palikaryalarını destekleyen İngiltere mi? Milletimize karşı âdi bir ittifakın içinde bulunan hristiyan âlemi mi? Elbette ki hiç birisi...

Adalar meselesindeki Lozan maddelerini tetkike devam edelim.

«MADDE 14 — Türk Hâkimiyeti altında kalan İmroz — Bozca Adaları idare'i mahalliye (mahallî idare ile) eşhas (şahıslar) ve emvalin (mal ların) himayesi hususunda gayri müs lim ahaliyi mahalliye her türlü teminâtı bahşeden anâsırı mahalliye den mürekkep bir teşkilâtı mahsusa i dareye nâil olacaktır. Mezkûr adaların emniyet ve asayiş yukarıda bah sedilen idareyi mahalliye marifetiyle mahallî ahali arasından alınan ve idarei mahalliye nin emri tahtında bulunan bir heyeti zabıta vasıtasıyla temin edilecektir.

Rum ve Türk ahalinin mübâdelesine dair, Yunanistan ile Türkiye arasında aktedilmiş veya edilecek ahkâm İmroz ve Bozca Adalar ahâlisine kabili tatbik olmayacaktır.» (13)

Bu madde ile, İnönü'nün daha önce istemiş olduğu İmroz, Bozcaada ve Semadrek adalarından Semadrek te elimizden çıkıyordu. Zira anlaşma maddesi içine alınmıştı. Limni adası hakkında Türk heyeti bir talepte bulunmadığı için o, elimizden daha kolay çıktı. Bu maddede belirtilen ikinci husus, adada rum ve Türk halkı arasında meydana gelmiş mahallî bir idarenin kurulması meselesidir. Batı Trakya'da, Rodos'ta, 12 Adalarda mezkûr bulunan Türklerin âkibeti Yunanlıların insafına terkedilirken, İmroz ve Bozcaada'daki Rumların hayatı böylece garanti altına alınıyordu.

Görülüyorki Türk delegesi, iki maddelik isteklerinde tam muvaffakiyet elde edememişlerdir. Konferans oturumunda Yunan delegesinde Caclamanos «Yunanistan'ın İmroz üzerindeki egemenliği tanınmamış olursa, Yunanistan'a sığınmış göçmenler sorunu daha da ağırlaşmış bulunacaktır.» (14) diyerek İmroz'un Yunanistan'a ilhakını istemiştir. 14. Madde ile buradaki rumların hayatları garanti altına alınarak, Yunanistan'ın başına göçmen meselesi çıkarmamak için ada rumları mübâdeleden muaf tutulmuş, ancak ondan sonra Türkiye'ye verilmiştir.

«MADDE 15 — Türkiye aşağıda tadad olunan (sayılan) adalar üzerindeki bîcümle hukuk ve müstenidâtından İtalya lehine feragat eder.

Elyevm İtalya'nın işgalinde bulunan Astrofalya, Rodos, Harkî, Sekarpanto, Kasos, Piskopis, Misiros, Kalimnos, Leros, Patnos, Sombiki, İstanköy adalarıyla bunların tevabinden olan adacıklar ve Kastelloricol (Meis) adaları.» (15)

1914 Londra Konferansında bir karara bağlanmayan İtalya'nın elindeki adalar Lozan'ın bu madesiyle kesin olarak İtalya'ya verilmiştir.

Yunanistan'ın İkinci Dünya Harbine girmesine mükâfat olarak ve Türkiye Hükûmetinin bu hususta görüşü alınmadan, 10 Şubat 1947 de Pariste imza edilen İtalya Barış Anlaşmasının 14. madesiyle Yunanistana verilmiştir. Ve anlaşmaya mühür vuruyormuş, sanki bir daha istememizi ke sin olarak önlemek içinmiş gibi şu maddeyi de bizim murahhas heyetimize imzalatmışlar:

«MADDE 16 — Türkiye, işbu muâhedenin çizmiş olduğu hudutların haricinde kalan bütün memleketler ve adalar üzerindeki hak ve hukukundan tamamen feragat ettiğini beyan eder. (16).

MEİS ADASI

Lozan Konferansının 15. Maddesi ile İtalya'ya verilmişti. Daha sonra Paris Anlaşmasıyla Yunanistan'a ve rildi. 1914 Londra Konferansı ile Türkiye'ye verilen bu ada elimizden alınırken hiç sesimizi çıkarmadık ve bir hak iddia edemedik. Halbuki Asya kıyılarından üç mil mesafede bulunan adaların Türkiye'ye ait olacağı Lozan'ın 12. Maddesinde belirtilmişti. Meis adasının Anadolu kıyısına mesafesi ise ancak üç mildir.

Konferansın 25 Nisan 1923 tarihli oturumunda; Horace Rombold, 8 Mart tarihli mukabil proje ile Türklerin Meis adasını istediğini, bunun İsmet Paşa'nın ne 4 Şubat tarihli mektubunda, ne müttefiklerin 29 Şubat tarihli cevaplarında bulunmadığını ve topraklara ait hükümleri esaslı surette tadil etmek olduğu ci hetle, münakaşadan harîc tutulduğunu, 7, 8 bin ahali hep hristiyan olduğundan Türk talebinin neye dayan dığının anlaşılamayacağını ileri sü

rerek teklifi kabul edemeyeceğini söyledi (17) Bu idiaya karşı Türk delegesi; Meis Adasının Anadolu'nun bir parçası olduğunu, Türk karasuları içerisinde bulunduğunu. Türk topraklarını tamamlayan coğrafi bir bütün arzettiğini. Misak'ı Milli sınırları içerisinde girdiğini söylemişlerse de 4 Haziran 1923 oturumunda şu kararı kabul etmiştir

«Meis Adasının Anadolu karasularında bulunmasından dolayı Anadolu'dan ayrılmaz mahiyette olmakla ve Anadolu'nun emniyeti ve asayisi de Adanın Anadolu'ya verilmesini zarurî kılmakla beraber, sulhün tekrarrüne müsait olmaklık için Türk heyeti nin gayet ağır bir fedâkarlığı göze alarak Meis adası için yazdığı kayıtlardan vazgeçtiğine dair bir beyanname okundu.» (18), Bundan sonra Türk delegesi Meis üzerinde bir hak iddia etmedi. Türk murahhas heyeti, babasının malını bağışlar gibi, Türkiye'nin burnunun dibindeki bir adayı «Sulhün tekrarru için» Yunanistan'a hibe ettiler. Bu maddeleri okuyanlar bir vatanın, hem de kanla korunmuş bir vatanın topraklarının nasıl çar-çur edilmiş olduğunu görürler mesullerine ibret ve nefretle bakarlardı.

- (1) Türk - Yunan İlişkileri Tarihi ve Etniki Eterya Shf: 59.
- (2) Türk - Yunan İlişkileri Tarihi ve Etniki Eterya, Shf: 91. Lozan, Cemil Bilsel Cild 2, Shf: 260.
- (3) Lozan, Cemil Bilsel, Cild 2, Shf: 437.
- (4) Tutanaklar, Shf: 99.
- (5) Lozan, Cemil Bilsel, Cild 2, Shf: 244.
- (6) Türk - Yunan İlişkileri Tarihi ve Etniki Eterya, Shf: 86.
- (7) Tutanaklar, Shf: 99-100
- (8) Tutanaklar.
- (9) Tutanaklar, Shf: 107.
- (10) Türk - Yunan İlişkileri Tarihi ve Etniki Eterya, Shf: 321. Belgelerle Türk - İngiliz İlişkileri Tarihi Shf: 252.
- (11) Türk - Yunan İlişkileri Tarihi Shf: 136, 321. Belgelerle Türk - İngiliz İlişkileri Tarihi Shf: 252.
- (12) Türk - Yunan İlişkileri Tarihi Shf: 87.
- (13) Türk - Yunan İlişkileri Tarihi Shf: 90, 134, 321. Belgelerle Türk - İngiliz İlişkileri Tarihi Shf: 252.
- (14) Tutanaklar, Shf: 105
- (15) Türk - Yunan İlişkileri Tarihi, Shf: 91, 134, 322. Belgelerle Türk - İngiliz İlişkileri Tarihi, Shf: 252.
- (16) Türk - Yunan İlişkileri Tarihi, Shf: 91, 134, 322.
- (17) Lozan, Cemil Bilsel Cilt 2, Eh: 248.
- (18) Lozan, Cemil Bilsel, Shf: 250.

İftiralar ve Cevaplar Bay Toker Gerçekleri Tahrif Ediyor

10

(Geçen Haftadan Devam)

ORDU VE POLİTİKA

Millî Mücadeleimizde bir mücadele şekli olan parlamento mücadelesi, asıl itibariyle Millî Mücadeleimizin stratejine uygun olmalıdır. Türkiye'de ise Millî Mücadeleimizin stratejisi çizilirken ihmal edilmesi hiyanetle mü savı bir güç vardır; silahlı kuvvetler. Klasik anlayışa göre, ordu siyasetle uğraşmaz. Ancak bu mümkün olamamaktadır. Ordu bir harp vasıtası olarak politika tarafından sevk ve idare edilir. Bu, Clausewitz'den beri tatbikiğine çalışılan bir prensiptir. Ludendorff ise, politikanın, uzantısı olduğunu beyan eder. Bu nazariyeye göre ise; ordu politikayı sevk etmelidir. Son iki nazariye ordu ve politika arasında kat'î bir münasebet kurmaktadır.

Türk ordusu millî mücadeleyi ma son kozmopolitizmi ve komünist anti-militarizmi karşısında candan alkışlayacaktır. Milliyetçi, vatansever ve İslama saygılı Türk ordusu, kelimenin gerçek manasında millî olan bir mücadelede en büyük destek olacaktır. Türk ordusunun bu hususiyetlerini unutup, milletimizin mücadelesine düşman bir tavır takınmasına imkân verecek davranışta bulunanlar doğrudan doğruya millete ihanet ediyor demektir.

Kim parlamentoda bir sandalye kazanmak için, Türk Ordusu millî mücadelenin aleyhinde tavır takınmaya zorlayan davranışta bulunuyorsa, hiyanete yuvarlanan ucunun başındadır.

NETİCE

Ve bay Toker bu hükmün doğruluğu, Türkiye'de sizin gibi bir zavallıya bile, milletin varlığına, birliğine ve dinine sövme imkânı veren muh-larak doğrulanmıştır.

ÇAĞIMIZDA EMPERYALİZM VE GERÇEK YÜZÜ

Bay Toker gayri millî sistemlerin bütün taraftarları gibi, sion emperyalizminin bütün kuyrukları gibi belgelerin tahrifi gibi iğrenç bir me-toddan yardım dilenmektedir. İlmî sağıcılığın emperyalizm kavramını il-mî görüşle yeniden ele alması ve di-namik ve hayati anlayışın komünist ideolojisinde meydana getirdiği deh-şetli sarsıntıdan, fazlasıyla rahatsız olmuş olmalı ki bu ilmî çalışmaya Don Kişot edası ile saldırmaktadır. Bu saldırıda Don Kişotun güllüncü-gü sırtımasına rağmen, Donkişotun şövalye ahlakından eser yoktur. Sa-dece derin bir ahlak düşkünlüğü boy göstermektedir.

Lenin'in «kapitalizmin son safha-sı emperyalizmdir.» tezinin aradan geçen bunca seneye rağmen, ilmî ve tutarlı bir tenkidi müstakil olarak ele alınmamış idi. İşte gerçek emperyalizm tezi, Leninizmin bu dogması na en başarılı bir şekilde çürüttü-ğü ve gerçek mahiyetine irca ettiği içindir ki, milliyetçi ve gerçek ay-dınların geniş nispette alâkasını çek-miş ve komünist propagandacıları a-

Çağımızda Emperyalizm Ve Gerçek Yüzü

ni vermişlerdi. Özet olarak, gerçek emperyalizm tezi, komünistlerle be-raber bütün millet düşmanlarının kâ busu olmuştur.

Bu tez ve bu tezin dayandığı ilmî sağıcı tarih görüşüne dayanarak ya-pılmış tahliller daima, Türkiye'yi tehdit eden tehlikeleri, senin gibi va-tandaşlar uyurken vukuundan önce görmek imkânını Türk aydınlarına vermiştir. Vaktiyle komünistlerde bu tez hakkında dişe dokunur hiç bir cerhedici delil getiremedikleri için espri ile, latife ile yahut senin yaptığın gibi, işi gurgura almağa ça-rasında panik meydana getirmişti. Bu tez Türk milliyetçiliğinin geliş-

ralayalım ve gerçeğin çehresini gö-relim.

ÇAĞIMIZDA BUHRANIN BAŞ SORUMLUSU GERÇEK EMPERYALİZMDİR

Bu tez, Marxın, Leninin, Stalin'in, Mao'nun ve Türkiye'deki kılıkuyruk-larının hoşuna gitmediği kadar, bay Toker'in de hoşuna gitmemektedir. Leninin emperyalizm hakkında bir tezi vardır, Marxın yahudi meselesi hakkında bir incelemesi vardır. A-ma bay Toker'in bu meselede söyle-diği ve söyleyebileceği nesi vardır, acaba? Nesl olabilir ki? Hal mey-dandadır. Ve bay Toker çok iyi bil-melidir ki, bu meseleler bilgi ister,

gerçek emperyalizm saklanmakta-dır.»

Şimdi bay Toker'in kendince ma-nalandırmağa çalıştığı emperyalizm tezinin görelim. Böylece bu tezde ne demişiz, ne dememişiz iyice anlaşıl-sın. Şüphesiz ki CHP nin borusu ve propagandacısı olmaktan başka me-ziyeti olmayan bir yazarcığın, kana-atlerini tashih etmesini bekleyeme-yiz. Ancak gerçek muhatabımız ger-çek aydın ve vatansever olduğuna göre, emperyalizm tezinin incelemek-te fayda vardır. Böylece ilim ve ta-rih hususunda yalan ile gerçeği ay-ırt etmek mümkün olacaktır.

DÜNYA VE EMPERYALİZM

Dünyamız, bugün iki büyük siya-sî, iktisadî, teknik ve askerî gücün hakimiyeti altında bulunmaktadır. Bu iki kuvvetin birisi Rusya - Çin, diğeri de Amerika'dır. Amerika ve Asya'da teğekkül eden ve her hadi-sede tesirini gösteren bu iki kuvvet arasında, hudutsuz bir ölüm kalım savaşı var gözükmemektedir.

Vietnam, Kore, Berlin meseleleri bu hususta birer örnektir. Vietnam'da Amerikan askeri Vietnamlılar, Çinliler ve Ruslarla dövüşmekte; Kore'de ise Amerikan bloku ile Rus bloku uzun müddet çarpışmış bulun-maktadır. Zaman, zaman ortaya çı-kan «Berlin Krizi» de aynı kuvvet-lerin çarpıştığını göstermektedir.

Ayrıca bütün dünya milletleri, fi-ilen bu iki kuvvetten birinin tesir sahası içinde bulunmaktadır. Avrupa, Amerika ve Asya'da milletler, u-numiyetle bir blokun içinde bulu-nuyor. Nato, Cento, Seato Amerika-nın Rusya'ya karşı ittifaklar bloku-nu teşkil ederken; Varşova Paktı da Rusyanın Amerikaya karşı ittifa-kım teşkil ediyor.

Dünyanın siyasi görünüşü şöylece kılâsa edilebilir:

İki büyük kuvvetin tesir altında tuttuğu milletlerden doğan bir ci-han.

Ancak, çağımızda insan huzursuz bulunmaktadır. Harpler, sefalet ve her türlü zulüm dünyayı kaplamış bulunmaktadır.

Komünistler kendi dünyalarının bir cennet olduğunu ilân ve iddia e-diyorlar. Komünist olmayan memle-ketlerin ise kapitalizm tarafından sö-mürüldüğünü ve zulme uğratıldığını yayıyorlar. Bu iddiaya ne kadar hak verilirse verilsin, komünist memle-ketlerde insanın ve milletlerin ya-sayışı ancak mutlak bir zulüm keli-mesi ile anlatılabilir.

Kapitalist blok veya komünist blo-ka mensup olan bütün milletler bu-gün huzursuzdur. İşkence, zulüm dün-yayı kaplamış bulunmaktadır. Buhranın sebebi ise, Rusya ve Amerika'nın dünyaya hakim olma gayreti o-larak gözükmemektedir.

Türkistan'da devam edip giden zu-lüm insanlığın yüz karasıdır. Bütün Müslüman milletler ve dünyanın ge-ri kalan halkı da kapitalist sömüröl-meye tabi tutulmaktadır.

(Devamı var)

— Yeniden Millî Mücadele'nin ciltleri vatanın sürüklenmek istendiği teh-likelere karşı uyarmayla doludur. Vatan parçalamaya faaliyetleri alıp yü-rüdüğü zamanlarda, Yeniden Millî Mücadele, vatanın bütünlüğünü sa-vundu. Komünist tedhişçiliğine karşı ordunun alacağı tedbirleri tebciil etti. (10 Ocak 1971) O zaman Paşa'nın sol kolu (Ecevit) «Faşizm gelecek» diye yurttınıyordu. Ve bay damat da meydanlarda yoktu. Belki de ko-münist ihtilâlde kaçmak için pasaport yaptırmakla meşgulü, bilmiyoruz.

tirdiği en müessir ve haklı bir tez olduğu içindir ki, komünistler bu tez üzerinde tartışmaktan felik felik kaçmışlar ve sempatanlarına ilmî sağıcılarla münakaşa etmemek emri-3-4-şmişlerdir. Ve senin de bu tez kar-sısında vaziyetin, eski dostların ko-münistler gibi, iftiracılığın, yalancı-lığı ve aczin iflâsının ilânından baret kalacaktır. Keşki sen, emperyalizmin mahiyeti hakkında verilen belgeleri inceleyecek ve anlaya-cakm bir seviyenin sahibi olsaydın. Ama ne gezer? Tarihi deliller ve i-tiraz edilmeyecek belgeleri bir ya-na iterek, aklınca emperyalizm tezi-ni güllüncleştirmeğe çalışıyorsun. Ve bu halinle, rüzgâra meydan okuyan sivrisineğin zavallı durumuna düşü-yorsun. Şimdi latifenin perdesini a-

kültür ister ve ilmî bir metodu in-celeme ve araştırmalarda kullana-cak seviyeyi ister.

Şimdi bay Toker'in gerçek emperyalizm kitabından aktardığı parçayı aynen okuyalım:

«Zamanımızda emperyalizmi tesis eden ideoloji, bütün dünyayı saran judeo-grek kültürüdür. Ve bu judeo-grek kültürü komünizm ve kapita-lizm gibi ideolojilerin anasıdır. Bu ideolojiler soldur. Zira kapitalizm-de, komünizmde judeo-grek kültü-rünün mahsulüdür. (...) Beynelmi-lel sionizmin Amerika'daki maskesi kapitalizmdir. Rusya'daki maskesi i-se komünizmdir. Şu halde kapita-lizm ve komünizm gibi sistemler si-on emperyalizminin birbirine zıt gi-bi görünen yüzleridir. Kapitalizm ve komünizm maskesi altında gizli ve

— Osman Olcay, Kızıl Çin'i tanınamamızın bir talihsizlik olduğunu, Kızıl Çin'i hiçbir devletin dümen suyuna girmeyerek tanıdığımızı söyledi. Acaba Kızıl Çin'in Doğu Türkistan'ı tanınaması talihsizlik değil midir? Düşünmüyor muyuz?

Kızıl Çin Tanındıktan Sonra

Geçtiğimiz hafta içinde K. Çin ile diplomatik ilişkiler kurulmasını gerçekleştirecek anlaşma, Paris'teki Büyük Elçiliğimizde imzalanmıştır. K. Çin'in tanınması söz konusu olduğundan beri vatanseverlerin K. Çin'i tanınamamız aleyhindeki ikazları na rağmen K. Çin'i tanıdığımız ilân edilmiş bulunuyor.

Paris'te anlaşmanın imza edildiği bir sırada İzmir'de bulunan Dışişleri Bakanı Osman Olcay, gazetecilerle yaptığı görüşmede; K. Çin'i tanınamamız yanında B. Milletlere alınması için de müsbet oy verileceğini açıklamıştır.

Olcay, Kızıl Çin'i tanınamamızın gerekçesi olarak «sekizyüz milyonluk büyük bir kitlenin» mevcudiyetini gösteriyor ve «böylesine büyük bir kitlenin tanınmaması talihsizliktir» diyor.

Ayrıca Osman Olcay, «Kızıl Çin'i tanıma kararı verilirken herhangi bir devletin dümen suyunda gidilmemiştir» diyor. Bu hususta söylenecek çok şey var. Bununla beraber K. Çin bugün için tarafımızdan tanınmış bulunuyor. Artık önemli olan K. Çin ile bundan sonraki münasebetlerin ölçüsünün ne olacağıdır.

Yetkililerimizin gözünden K. Çin'in ideolojik karakteri uzak olmamalıdır. Bugün komünist dünyanın liderliğini K. Çin elde etme yarışındadır. Bu niyet. Beynelmilel yahudilik tarafından da arzu edilmekte ve desteklenmektedir. Arnavutluk'ta kuvvetli üsler elde eden K. Çin. bütün Ortadoğu ülkelerindeki komünist hareketlerin hâmisini kesilmiştir. Son yıllarda Türkiye'deki komünistlerin, dillerinden düşürmedikleri adam Mao'dur. K. Çin'in yerli komünistlerle olan yakınlığı hiç unutulmamalıdır.

Ve yine ayrıca, K. Çin'i tanımaya giderken Doğu Türkistan'lı kardeşlerimizin «hürriyet..» ve «kurtuluş..» çığlıkları her zaman gözönünde tutulmalıdır. Komünizmin, «sulh» ve «barış» maskeleri arkasında her zaman kanlı bir esareti gizlediği unutulmamalıdır. İlerdeki temaslarımız da temel düşünce millî çıkarlarımız ve yıllardır, eşine dünya tarihin de rastlanmamış işkencelere maruz bırakılmakta olan sahipsiz Türkistanlı kardeşlerimizin hürriyete kavuşturulması siyaseti olmalıdır. Bilmeliyiz ki, milletlerarası münasebetlerde dostluklar ebedî değildir. Milletimizi ve millî menfaatlarımızı ön planda tutan ve bunun gereğini yerine getiren: millî dert ve düşünceyle dolu politikacılara bu millet yıllardır hasret kalmıştır.

Yetkililerimiz, tarih ve millet önünde ciddi bir imtihan gecirmekte olduklarını unutmamalıdır.

Milletimizi Protestosuna Din Düşmanlığı Tahrik Edip Sebep Olan Önlenmelidir

Anayasa'nın 19. maddesi herkese din ve vicdan hürriyeti vermektedir. Madde aynen şöyledir: «Herkes, vicdan ve dinî inanç ve kanaat hürriyetine sahiptir.

Kamu düzenine veya genel ahlâka veya bu amaçlarla çıkarılan kanunlara aykırı olmayan ibadetler, dinî ayin ve törenler serbesttir.

Kimse ibadete, dinî ayin ve tören

lere katılmaya, dinî inanç ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamaz. Kimse, dinî inanç ve kanaatlerinden dolayı kınanamaz.

Din eğitimi ve öğrenimi, ancak kişilerin kendi isteğine ve küçüklerin de kanunî temsilcilerinin isteğine bağlıdır.

Kimse, devletin sosyal, iktisadî, siyasi veya hukukî temel düzenini, kısımları da olsa, din kurallarına dayandırma veya siyasi veya şahsî çıkar veya nüfuz sağlama amacıyla, her ne suretle olursa olsun dinî veya din duygularını yahut dince kutsal sayılan şeyleri istismar edemez veya kötüye kullanamaz. Bu yasak dışına çıkan veya başkasını bu yolda kışkırtanlar yetkili mahkemece ve siyasi partiler, kanuna göre cezalandırılır; dernekler, Anayasa Mahkemesince temelli kapatılır.» Anayasanın 19. maddesi bu...

Şu satırları da Cumhuriyet Gazetesinden okuyalım:

«Çünkü dinsel inançlar, çıkarlar ve politik oyunlar araç olarak kullanılmaktadır. Din, politika ve cehalet üçlüsü gerektikçe elele vermektedir, eylemlerinde.» (5 Ağustos 1971 Cumhuriyet, Kemal Üstün).

Hergün yahudi güdümlü komünist

basında, dine hakaret eden, dine ancak salyali ağızlarından çıkabilecek küfürleri yağdıran cümlelere sık sık rastlanmaktadır. Biz daha Anayasanın bunlara karşı «kimse dinî inanç ve kanaatlerinden dolayı kınanamaz» maddesinin uygulandığını görmedik. Diyanet İşleri Başkanlığı da —belki selâhiyet verilmediği içindir— bu konuda bir tedbir almamıştır.

Bu meselede kesin bir kanun kalması için, ipini koparan herkes dine saldırmakta, milletin inancıyla alay etmektedir. Bunun neticesinde halk tahrik olur, galeyana gelirse, suçlu görülmektedir. Halkı gayri kanunî hareketlere tahrik eden bu tip din düşmanlarının yayınının durdurulması, milletimizin samimî temennisidir. Anayasa değişikliğinin yapıldığı bugünlerde milletin dinî inançlarına yapılan hakaretlerin de gözönünde bulundurulması ve buna mutlaka mani olucu, tedbirlerin alınması şarttır. Birkaç komünist dergiyi karıştıran herkes, mideleri bulandıran bir din düşmanlığını ilk bakışta görecektir. Halkımızın dinî hisleriyle alay edilmesine, hakaret edilmesine mutlaka mani olunmalıdır.

Bu konuda Diyanet İşleri Başkanlığında bir inceleme komisyonu kurulup, din aleyhtarı yayınlar kontrol edilebilir. Artık, düşünebilen ve ruh hastası olmayan herkes, cemiyet hayatındaki dinin fonksiyonunu itiraf etmektedir. Gelecek nesillerimizin mesuliyetini taşıyoruz, unutmayalım.

İmam - Hatip Okullarını Kapatmak Milletin En Samîmî Duygularını Baltalamak Demektir, Kaçınınız

Hükümet yetkililerince resmi olarak açıklanmamasına rağmen, İmam Hatip Okullarının orta kısmının kapatıldığı söylenmektedir. Meclis'in geçen haftaki toplantılarından birinde «gündem dışı» bir konuşma yapan DP milletvekillerinden Sami Arslan; Millî Eğitim Bakanlığı'nın bu kararının solcu çevreleri sevindireceğini söyleyerek, Başbakan Frim'in daha önce verdiği sözde durmadığını belirtmiştir. Arslan, ayrıca Bakanlığın dinî eğitim konusunda şura kararlarını dikkate almamakla suçlamıştır.

İmam-Hatip Okullarının orta kısmının kapatılması düşüncesi ilk defa AP iktidarı devrinde toplanan 8. Millî Eğitim Şurasında ortaya atılmıştı. O zamanlar Demirel iktidarı, milletin büyük reaksiyonunu düşünerek böyle bir meselenin olmadığını ilân etmişti. Milletimizin tasvibini kazanamayacak ve hattâ onu üzecek olan bu kararın bugün Erim hükümetince gerçekleştirildiği söyleniyor. Daha önceleri de İmam-Hatip Okullarının açılmasını önlemek amacıyla CHP nin bir tasarısı verdiği hatırlanmalıdır.

Aslında İmam-Hatip okulları milletimizin aralarında topladıkları pa-

ralarla ve büyük fedakârlıklarla kurduğu ve yaşattığı iman yuvalarıdır. İlk kısımlarının kapanması, bu yuvaların cazibesini söndürecek gibi talebe sayısını da büyük ölçüde düşürecektir. Kendilerine üniversiteye girme hakkı dahi tanınmayan İmam-Hatip mezunu herhalde bu vatanın üvey evladı değildir. Müsbet ilimle mücehhez din adamı kazanmak yeri ne iki senelik bir dinî eğitimle İmam-Hatip yetiştirmek nasıl bir din eğitimi zihniyetinin mahsulü olabilir? Bu şekil bir davranış «cahil din adamı» edebiyatçıların şarlatanlık ömürlerini uzatmaz mı?

Bugün yapılacak bir şey varsa o; Gayri millî eğitim politikalarının, Fransız, İngiliz, Amerikan eğitim sistemlerinin hurdahaş haline getirdiği eğitimimizi millî hale sokmaktır. Öyle millî hale sokmaktır ki, yetiştirdiği doktor Amerika'ya, yetiştirdiği mühendis İngiltere'ye, Almanya'ya kaçmasın. Kendi öz vatanında kalsın, kendi milletinin hizmetkârı olsun. Yoksa Heybeliada Papaz Mektebi kendi statüsüne göre çalışırken İmam-Hatip okullarının kaderiyle oynamak milleti üzmetten başka bir şey temin etmeyecektir.

Bir art niyetin mahsulü olmasa bile...

Din işleriyle meşgul olan Devlet Bakanı Mehmet Özgüneş'in bu noktada hassas davranacağını ve milletin hislerine tercüman olacağını beklemek; din ve vicdan hürriyetinin varlığına inananların en tabii hakkı olacaktır.

MİLLÎ HARP SANA
YİĞİTİ KURMAK İÇİN
"HA VA KUVVET
LERİNİ GÜÇLENDİRME
VAKFI" NA
YARDIM EDİNİZ.

Almanya'da Dert Var, Izdırab Var, İstismar Var ve İhanet Var

Türkiye adı verilen bu toprakları, mübarek kanlarıyla sulaşan şerefli insanların evlatları bugün, bize düşman olan milletlerin refahı için çalışmaktadırlar. Beş günlük çocuğunu yaşlı anasını, genç hanımını sahipsiz ve mahzun terkederek yurt dışına çıkan işçilerimiz, karın tokluğuna beynelmilel sermayenin ameli olmaktadır.

Şanlı ordusu ile Almanya içlerine kadar ilim, adalet, insanlık götüren temiz dedelerin torunları bugün Alman'a hizmet etmektedirler.

Türkiye'de niçin gizli-açık işsiz milyonlarca insan var? Türkiye'de niçin insanlar insanca yaşama imkânına sahip değiller? Türkiye'de karnını doyuramayacak kadar fakir kimselerin sayısı niçin kabarıktır? Türkiye mevcut nüfusu besleyemeyecek kadar fakir midir? Türkiye'nin yer altı ve yerüstü zenginlikleri kifa yetsiz midir? Yoksa Türkiye'deki insanlar yurtlarından nefret mi etmektedirler? Evet hangisi yarım milyon insanın yurt dışına çıkmasına sebep oluyor?

MİLLİ ZENGİNLİĞİMİZ GAYRİ MİLLİ GÜÇLERİN ELİNDEDİR

İktisadî hayatımıza soygun israf ve adaletsizlik hakimdir. Beynelmilel sermaye ve gayri millî güçler her gün millî zenginliği mizi soyup dışarı kaçırmaktadır

vitler, Gomeller, Kohenlerdir.

Türkiye'de, çocuğuna ilaç almayanlar, Aliler, Damatlık ve gelinlik çağa gelmiş evlatlarını evlendirmek için para bulamayanlar, Mehmetler, yahudi, rum veya ermeni apartmanlarının önlerindeki çöp sepetlerinden ekmek toplama mecburiyetinde olanlar, Ahmetlerdir.

GAYRİ MİLLİ GÜÇLER TÜRKİYE'DE TÜKETİM SAHASINA YATIRIM YAPARLAR

Bu milletin evlatları enaz Almanlar, Fransızlar ve Japonlar kadar zeki ve kabiliyetlidirler. Yine ilmi araştırmalar Türkiye'nin 100 milyon insanı en iyi şekilde besleyebileceğini göstermiştir. Türkiye yeraltı ve yerüstü kaynakları bakımından zengin ülkelerdendir.

Türkiye'de yaşayan insanlar asırlardır yapılan bölücü, parçalayıcı ve yıkıcı faaliyetlere rağmen vatanlarına, kültürlerine millî değerlerine bağlıdırlar. Fakat Türkiye'de geniş maddî imkânlarla sahip olan bu milletin düşmanları şimdiye kadar ağır endüstri sahasına yatırım yapmadılar. Binlerce işçinin çalışabileceği makinayı yapan fabrikaları kurmadılar. Bu millete kâr sağlayacak, işsizliği yokedecek müesseseleri kasten meydana getirmediler. Üstelik filizlenmek isteyen birçok millî müessesevi

neleri, gazoz fabrikaları bu tip müesseselerden sadece birkaçıdır. Bu müesseselerin imal ettiği maddeler kısa bir müddet sonra tükenir, yıpranır, kırılır veya bozulur. Biz de yenisini satın alırız. Paralarımız azınlıkların cebine akar. Azınlıklar bu paraları dışarıya kaçırır yabancı bankalara depo ederler veya Atina'da, İsrail'de bu paralarla silâh fabrikaları, makinaları ya pan fabrikalar kurur. Bir müddet sonra Yunanistan'da, İsrail de mermi olan, bomba olan, kasatura olan paralarımız, Kudüs'teki, Kıbrıs'taki, Batı Trakya'daki kardeşlerimizin bağrılarına saplanır. Hattâ hattâ sırtımızdan sovrulan paralar silâh olarak Mevlüt Meriç'lerin (ODTÜ'de komünistlerin şehit ettiği Mehmet çik) ve diğerlerinin şahadetlerine sebep olur.

İşte onun içindir ki: Türkiye uçağını vabamaz. Benzinini bula maz. Tankını, topunu, tüfeğini dışarıdan alır. Gavri millî sermaye Türkiye'yi sovrup iş sahalarını kapattığı için varım milyon insan binbir derde katlanarak yurt dışına çıkar. Onun içindir ki milyonlarca insan Almanya'ya gideceğim diye İş Bulma Kurumlarında sıra bekler.

Türkiye'de ağır endüstrinin niçin kurulmadığını ve Türkiye'de iktisadî hayatın bu gerçek yüzünü bilmeden Türkiye'deki

veya bu gayri millî yolda arayanlar düşünsünler. Biz Almanya'nın niçin yabancı işçi istediğini araştıralım:

Almanya'da nüfusun yüzde 80'e yakını profesyonel, varı profesyonel ve tekniker seviyede meslek sahibidirler. Almanya'da dev firmalar ve fabrikalar vardır. Bu fabrikalarda ve Almanya'nın diğer onarım işlerinde çok sayıda ağır iş görebilecek işçiye ihtiyaç vardır. Bu ağır işler son derecede yıpratıcıdır. Bu işlerin bulunduğu yerler tehlikeli ve gavri sıhhiştir. Maden ocakları, demir döküm fabrikaları, tüneller v.s. gibi.

Dünyanın hiçbir yerinde ağır ve yıpratıcı işleri tekniker varı profesyonel ve profesyonel seviyedeki meslek sahipleri görmezler. Bu Almanya'da da böyledir. İşçi ihtiyacı duyan Alman hükümeti ve Alman firmalar, yabancı işgücüne müracaat etme mecburiyetinde kalmışlardır. Hattâ bugün birçok Alman firması makinalarla yapılabilen işleri bile, daha ucuza malolduğu için yabancı işçilere yaptırmaktadır.

Avrîca Almanlar yabancı işçi çalıştırmakla iktisadî ve idareî jik bakımdan da kârlı çıkmaktadırlar. Çünkü çeşitli ülkelerden gelen işçiler Alman kültürünün baskısı altında kalıyorlar. Modern müesseseler karşısında aşagılık kompleksine uğruyorlar

— Yurt dışında çalışmak için gidecek olanlar, pasaport işlemlerinde epeyce güçlükle karşılaşmaktadırlar. Resim, geceden itibaren kuyruğa girip, pasaport almak isteyen ve yollara taşan bir grup işçi adayını gösteriyor.

lar. Kars'taki, Sinop'taki, İstanbul'daki insanın yemesi gereken lokmanın yarısı, hergün dışarı kaçırılmakta ve bu umumî bir açığa sebep olmaktadır.

Türkiye'de endüstri müessese lerinin yüzde 70 ine, nüfusları nüfusumuzun yüzde 3'ü kadar olan azınlıklar hakimdir. İhracat ve ithalat aynı şekilde bu azınlıkların ve yabancı sermayenin elindedir. Türkiye'de fabrikatör Salamondur. Türkiye'de tüccar Mıgırdıçtır. Türkiye'de büyük yatırım yapabilecek olanlar Da-

baltaladılar. Yıkıldılar. Grapet sanayii (meyve suyu sanayii), uçak sanayii gibi önemli sanayi kolları böyle yıkıldı. **GAYRİ MİLLİ SERMAYE AĞIR ENDÜSTRİYİ KURMAMIZI İSTEMİYOR**

Gayri millî sermaye Türkiye'de, az işçi çalıştıran çok kâr sağlayan fakat tüketim maddeleri üreten ve Türkiye'yi yükseltmek şöyle dursun, millî zenginliğimizi soyan müesseseler kurdu. Meselâ jilet fabrikaları, içki fabrikaları, süs eşyası imalatha

iş gücü ihracının gerçek sebeplerini anlamamanın imkânı yoktur.

YABANCI İŞÇİ ÇALIŞTIRMA ALMANYA'NIN MENFAATİNERİDİR

Geride bıraktığımız eli yıl içinde Almanya iki defa yenik düştü. Düşman istilası gördü. Yüzbinlerce insanını kaybetti ve adeta harabeye dönüştü. Fakat bugün maddî gücü bakımından dünyanın hatırı sayılır devleti durumuna geldi. Bunun sebebini yükselmemizi ancak şu

Böylece iş gücü ithali Almanya için aynı zamanda bir psikolojik harp vasıtası olmuş oluyor. **ALMANYA İÇİMİZDEN EN SİHHATLİ, EN VERİMLİ VE EN KUVVETLİLERİ SEÇEREK ALMAKTADIR**

1961 yılında federal Alman hükümeti ile hükümetimiz arasında yapılan bir anlaşmadan sonra Almanya'ya işçi vermeye başladık. Adı geçen anlaşmanın bir yerinde şöyle bir hüküm vardır:

«İşbu anlaşma makale şa-

milli olarak 1 Eylül 1961'de yürürlüğe girecek, bir yıl için ak-
tedilecek, ve müteberlik süresi-
nin sona ermesinden en geç üç
ay önce iki hükümetten biri ta-
rafından feshedilmediği takdir-
de kendiliğinden bir sene daha
uzayacaktır.» (1) Bir kısmını yu-
karıya almış olduğumuz anlaş-
mada alınacak işçilerin 20-40
yaşları arasında olacağı ve Al-
manya'ya gidecek işçilerin ora-
da çalışabilecek, sıhhatte olup
olmadıklarına Alman doktorla-
rın karar vereceği hükmü ver-
iyor.

Cocuklarının süt ve peynir ih-
tiyacını karşılayan tek bir ineği
ni satarak Almanya hayalleri iç-
inde İstanbul'a gelen ve Al-
man doktorun karşısına çıkan
mice millet evladı, elleri koynun
da, aç, susuz bekleyen çocukla-
rının yanına dönme mecburiye-
tinde kalır. Alman doktordur
bu. En sağlamlarını seçer. Gözü
ne kestirmede mi «sağlam değil-
sin» der. Peki bu milletin evlâ-
dı kurbanlık koyun mudur? Al-
man doktor onun ayağına git-
mez de Ardahan'daki Mehmed
İstanbul'a gelir? Peki bu mille-
tin doktoru ehliyetli veya sa-
hatekâr mıdır ki; Alman hüküme-
ti veya firmalar onlara itimat
etmez.

Anlaşmanın yukarıya aldığı-
mız kısmında önemli bir husus
da anlaşmanın belli bir müdde-
tinin olmamasıdır. Demek ki, şu
an Alman hükümeti anlaşmayı
yenilemezse varın milyonlarca
insan bir günde sınırlarımızı zor-
layacaktır. Bu, kolay ve küçük
bir mesele değildir.

ALMANYA'YA GİTMEK İSTEYENLERİN SAYISI HERGÜN BİRAZ DAHA ARTMAKTADIR

İtalya gibi Almanya'ya işçi
veren bir kısım devletler kendi
ağır sanayiini kurarak işsizliği
azaltmışlar ve işçi ihracını he-
men hemen durdurmuşlardır.
Öte yandan Almanya da yabancı
işçi talebini azaltmıştır. Bu du-
rum karşısında millî sanayiimi-
zi tezelden kurmak gerekmekte-
dir.

Türkiye'nin 1961 den 1966
ya kadar dış ülkelere gönderdi-
ği işçi sayısını şöyle ifade ede-
biliriz; Almanya'ya 143731, A-
vusturya'ya 4519, Belçika'ya
13917, Fransa'ya 88, Hollanda'
ya 5547, İsviçre'ye 358, İngiltere'
re'ye 8, Somali'ye 16. (2) 1966'
ya kadar toplam olarak vurt dışı-
na 168184 işçi gönderdik. Bu
rakam bugün varım milvona u-
laşmıştır. Ve birkaç milyon in-
san sıra beklemektedir.

İşgücü ihracından dolayı mey-
dana gelen ferdî ve millî problemleri kabul edip, çözüm volla-
rını bulmadıkça, venî problemlerin ortaya çıkmasına sebep ol-
mak akılca bir iş olmasa ge-
rektir.

ALMANYA'DAKİ İŞÇİLERİMİZİN DERTLERİ VE MESELELERİ

Bugün, çok para kazandıkları
ve onun için de mesut oldukları
zannedilen Avrupa'daki işçileri-
miz hiç de hayatlarından mem-
nun değildir. Bu neticeye ken-
dilerinden aldığımız mektup, ga-
zete, broşür ve bildiriye daya-

narak varılabilir. Daha birazsa
izine gelenlerle detaylı bir ko-
nuşma yaparsak iş anlaşılır.

Almanya, hristiyanlığın bile
yozlaştığı bir endüstri ülkesidir.
Yahudilik Alman iktisadiyatın-
da da geniş ölçüde söz sahibidir.
Almanya'da sosyal hayat, mües-
seseler ve ahlâkî değerler Türki-
ye'dekilerden çok farklıdır.

Su an Almanya'da 6 milyon
kadın evli olmadan tek başına
yaşamaktadır. Genç kızlar ara-
sında da evlenme mevli gittik-
çe azalmaktadır. Bu durum he-
men hemen serbest bir hayatın
ortaya çıkmasına sebep olma-
ktadır.

Komünistlerin, siyonistlerin
ve misyonerlerin Almanya'da
yaygın ve yoğun çalışmaları var-
dır. Türkiyemiz ve Türkiye'deki
müslüman Türkler yıllardır bu
fesat şebekelerinin boy hedefi
haline gelmiştir. Bu fesat şebe-
keleri Avrupa'daki işçilerimizi
kurbanlık koyun gibi görmek-
tedirler.

İlmî ve millî bir eğitimden ge-
çirmeden beynelmîlî teşkilâtla-
rın ağlarına ittiğimiz işçi kar-
deşlerimizin birçok dertleri var-
dır. Onlar gözümüzden uzaktır
ama ızdıraplarına göz yumama-
yız. Cıgıllıklarına kulaklarımızı
kapayamayız.

İŞÇİLERİMİZ AVRUPA'DA YARDIMCI İŞÇİ SAYILMAKTADIRLAR

Türkiye'den işçi alan memle-
ketlerin hemen hepsi işçilerimi-
zi yardımcı işçi olarak kabul et-
mektedirler. Meselâ Almanya'
da tekniker veya sanat enstitü-
sü mezunu olan işçilerimiz dahi
yardımcı işçi, yetişmemiş işçi
statüsüne tabi tutulmuşlardır.
Tabii bu durum ücrete tesir et-
mektedir. Aynı işi gören Alman
işçisi Türk işçisinden daha faz-
la ücret alabilmektedir. Bu du-
rumun insanlıkla ve adaletle zer-
rece ilgisi yoktur. Böylelikle
Alman firmalar işçilerimize zul-
metmektedirler. (3)

Türk işçilerinin işe intibakla-
rı ve verimleri daha iyi olduğu
halde diğer Avrupa işçilerine Al-
man firmalarının daha iyi mu-
amele etmelerini ancak ideoloji-
lerinin uyushması ile açıklayabi-
liz. Yani dinleri, imanları, kül-
tür ve töreleri birbirine benzedi-
ği için onlara daha iyi muamele
yapılmaktadır. Türk işçilerine
yapılan her iyiliğin altında ise
bir ihanet gizlenmektedir.
BAZI ALMAN FİRMALARI
İŞÇİLERİMİZE
ZULMETMEKTEDİRLER

İşçilerimizin yabancı işveren-
lerle yaptıkları iş mukavelesi bir
seneliktir. İkametleri münhası-
ran ilk mukaveledeki firmanın
işyerinde çalışmalarına bağlıdır.

Firma ile olan mukavelesi bit-
meden işçi o iş yerinden ayrılır
veya firma feshedilir ise, polis,
ikamet müsaadesini kaldırarak
işçiyi hudut harici eder. Halbuki
Almanya'da çalışan İtalyan, Yu-
nan ve İspanyol işçileri için böy-
le birşey mevzuu bahis değildir.
Yabancı işverenler Türk işçile-
rini mukaveleyi tek taraflı fes-
hedip Türkiye'ye iade edecekleri-
ni söyleyerek tehdit etmekte-
dirler. (4) İşten atılacağım, eli-
boş, yüzükara memleketi döne-
ceğim korkusu ile, Türk işçisi

işte kendini yıpratır ve tüketir.
Bu şekilde zorlanan işçilerimiz-
den bir çoğu çeşitli hastalıklara
yakalanır ve adeta «yarım a-
dam» olarak Türkiye'ye döner-
ler. Böylece Alman firmalar se-
çerek aldıkları en sağlam fert-
lerin hastalanarak işe yaramaz
hale gelmesine sebep olurlar.
Bu türlü çirkin baskıların ve
tehditle çalıştırma işlemlerinin
önüne geçmek gerekmektedir.

KONSOLOSLUK İŞÇİLERİMİZE ZORLUK ÇIKARMAKTADIR

«Konsoloshanelerimiz işçi va-
tandaşlarımız için bir işkence ye-
ri olmuştur.» (5) Konsoloshane
ile ilgili izin kâğıdı, döviz belge-
si, kazanç kâğıdı gibi bir sürü
formalite işçilerimizin işini zor-
laştırmaktadır. Halbuki konsol-
oshanelerin vazifesi işçilerimi-
zin intibaklarını sağlamak, işle-
rini kolaylaştırmak ve onların
millî değerlerden soğumalarını
önleyici tedbirler almak olmalı-
dır. 10-15 Marklık pasaport har-
cı 69 marka çıkarılırsa işçiler
arasındaki memnuniyetsizlik ar-
tar. Nitekim bu husus Almanya'

süründürülmektedir. Dairelerin
küçük, elverişsiz oluşu evli ve
bekârların adeta içiçe olmaları
birçok probleme yol açmakta-
dır.» Eğer Alman firmalar ye-
teri kadar daire ve lojman te-
min edemeyeceklerse niçin evli-
leri tercih ederek ailelerin ora-
da perişan olmalarına, dejene-
rasyona uğramalarına sebep ol-
sunlar? Bugün Almanya'da hu-
zur içinde oturulabilecek bir eve
sahip olma Almanya'daki Türk
işçilerinin en önemli istekleri
haline gelmiştir. Fakat Alman-
lar aile hayatının bizde de de-
jere olmasını arzuladıklarından
bu hakkı isteği geç işitmektedir-
ler.

ALMANYA'DAKİ TÜRK ÇOCUKLARINI KİM EĞİTECEK

Sadece Batı Berlin'de 50 bin
Türk işçisi çalışmaktadır. Alle-
riyle beraber Almanya'da olan
işçilerimizin çoğu çocuklarını
da beraberlerinde götürmüşler-
dir. Karı-koca çalıştıkları için

— Almanya'da Türk örf ve adetlerine uygun eğlenme imkânları olma-
dığı için bu işi Almanlar organize etmekte, yetiştirilmiş kadınların da
katıldığı geziler tertiplenmektedir. Böylece işçimizi yanlış yollara gö-
türmeye çalışmaktadırlar. Resim, Almanların tertip ettiği bir gemi se-
yahatinden alınmıştır.

daki işçilerimiz tarafından çok
münakaşası yapılan meseleler-
dendir.

ALMANYA'DAKİ İŞÇİLERİMİZ EV SİKINTISI ÇEKMEKTEDİRLER

Almanya'daki işçilerimizden
eşleriyle birlikte orada olanlar
bu sıkıntıdan daha çok şikâyet-
cidirler. Almanya bugün kendi
vatandaşlarına bile ev teminin-
de zorluk çekmektedir. Mevcut
evler ve lojmanlar kullanırsız,
yetersiz ve son derece pahalı-
dır. Bu durumdan Almanya'da
ki işçilerimizin milliyetçi temsil-
cisi Türk Kültür ve Yardımlaş-
ma Derneği Başkanı sayın Meh-
met Demirci defalarca şikâyetçi
olmuş, durumu ilgililere duyur-
muştur. Yayınladığı bildirinin
bir yerinde bu durumla ilgili o-
larak Mehmet Demirci şöyle de-
mektedir: «Üçkâğıtçı tercüman»
ve bozuk organize sonucu kira-
lık dairelerden 500-2000 DM ka-
dar anamtar parası alınıyor. Bu
parayı vermeyenler sokaklarda

okuma yaşlarında olan çocukla-
rın da okullara gitmesi gerekir.
Fakat Türkçe tedrisat yapan o-
kulların yokluğundan ve Alman
ilkokullarında bu ihtiyacın kar-
şılanamadığından dolayı bu çö-
cuklar sokaklara terk edilmekte-
dir. Alman sokakları bizim so-
kaklara da benzemez. Unutma-
yalım ki, kısa zamanda bu so-
kaklarda dejenere olan vavru-
lar bir müddet sonra Türkiye'
ye gelerek birer problem olacak-
lardır.

(Devamı var)

1— Yılmaz Karahasan 11 Ocak 1969.

2— Fazıl Sağlam 18 Ocak 1969.

3— Metin Gür 1 Şubat 1969.
4— Devrim Ulucan 15 Şubat 1969.

5— Koral Işırtman 22 Şubat 1969. vazife almışlardır.

İDEOLOJİLER KAVGASINDA

G

E

C

E

N

H

A

F

T

A

1

AĞUSTOS

PAZAR

2

PAZARTESİ

3

SALI

4

ÇARŞAMBA

Özerklik Çıbanı

Erzurum Atatürk Üniversitesi Rektörü Prof. Kemal Bıyıkoglu basına verdiği demeçte, Anayasa'da üniversite özerkliği konusunda yapılmak istenen değişikliğe temas ederek: «Bizi tehlikeye düşüren özerklik üniversitelerimizi; eğitim, öğretim keşmekeşine sokmuş, vurdumduymaz, devlet kuvvetlerini ve devlet kontrolünü ta nıma, millet ve memleket isteklerine cevap vermez, başına buyruk birer ilim dükkanı yapmıştır» demiştir. Bıyıkoglu'nun sözleri taktirle karşılanmıştır.

Batur'a Madalya

Hava Kuvvetleri, Güçlendirme Vakfı idare heyeti, Hava Kuvvetlerine mensup subay assubay ve sivil personelin Hava Kuvvetlerini Güçlendirme vakfına yaptıkları bir milyon liranın üzerindeki bağış sebebiyle, Hava Kuvvetleri personeli adına, Kuvvet Komutanı Orgeneral Batur'a altın madalya verilmiştir.

Gerillaya Bahşış

İsviçre hükümeti Filistin Kurtuluş Teşkilatına Cenevre'de bir büro açmak üzere izin vermiştir. Filistin olayları ile ilgili olarak, gerekli propagandayı ve haber dağıtımını yapacak olan bu büro, Ürdün'de kurulacak bir Filistin devleti için Avrupa'da atılan ön adım niteliğini taşımaktadır. Uçak kaçırma hadiseleri dolayısıyla dün karşı oldukları devletler, bu suretle başkanları yahudi Yasser Arafat olan Filistin gerillalarına kucak açmış oldukları.

Uçak Niçin Düştü

Ziraat Bankası arabasındaki 4 milyon lirayı soyan sanıkların havadan aranması faaliyetine katılan Türk H. Kuvvetlerine ait, bir F-86 jet uçağı Milas'ın Kazıklı köyü yakınlarında denize çakılmıştır. Uçağın 2 pilotu atlayarak kendilerini kurtarmışlardır. Uçağın düşüş sebebi hakkında gerekli açıklama yapılmadığı için bazı dedikodulara yol açmıştır.

«Hristiyanca Düşünmüyoruz»

Pakistan Devlet Başkanı Yahya Han Karaçi'de kendisiyle görüşen televizyon ekiplerine yaptığı açıklamasında, Hindistan'ın Doğu Pakistan'daki göçleri bahane ederek, savaş açmak istediğini söylemiştir. Yahya Han televizyonda yaptığı konuşmada, «Eğer Hintliler Doğu Pakistan'ın bir bölümünü, kendilerine geçirmek istiyorlarsa bu savaş demektir.» demiştir. Mümkün olduğu kadar savaştan kaçındıklarını belirten Yahya Han mecbur kaldıkları an topyekün bir savaşa hazır olduklarını da sözlerine eklemiştir. Bu husus, takti yorumumuzu-yantımlardaki «Bir olay - Bir yorum» bölümünde bulacaksınız.

Kıbrıs'ın 400. Kurtuluş Yıldönümü

Kıbrıs'ın Türkler tarafından fethinin 400. yıldönümü ve Türk Milli Mukavemet Teşkilatı'nın kuruluş günü dolayısıyla Ada'nın dörtbir yanında kutlama merasimleri yapılmıştır. Resimde Kıbrıs'da daha önce yapılan kutlama merasimlerinden bir an görülüyor.

ODTÜ'den Ahldılar

ODTÜ yeni Rektörü emekli Korgeneral Şefik Erensü; Aysel Usluada, İnci Giritlioğlu, Lâle Sezer, Oya Alev, Hitay Yüksek, Levon Mafyan isimli 6 öğretim görevlisinin işine son vermiştir. Levon Mafyan isimli ermeni asistanın etrafında toplanarak onun direktifle riyle hareket eden bu kişilerin O.D.T.Ü'den çıkarılması, ODTÜ'deki anarşist hareketlere son vermek gayesiyle yapılan çok müsbet bir davranış olarak nitelendirilmektedir.

Ç. Altan'a 1,5 Yıl

T.C.K.nun 142. maddesinden yargılanan Akşam gazetesi yazarı Çetin Altan «Sovyet İhtilâlinin 50. Yılı» başlıklı yazısından dolayı İstanbul 5. Ağır Ceza Mahkemesinin kararıyla 1,5 yıl hapse, 4 ay da Konya'da genel emniyet nezaretinde bulundurulma cezasına çarptırılmıştır. Bu suretle Altan'ın komünistliği bir kere daha mahkemece tescil edilmiştir.

Çin Generali

Komünist Çin Genel Kurmay Başkanı Huang Hung, Çin silahlı kuvvetlerinin 44. yıldönümü münasebetiyle yaptığı konuşmada: «Amerika ve Rusya'nın kuvvet kullanarak dünyaya hâkim olmak istediğini, Amerika'nın askerlerinin Asya'dan çekilmesi lâzım geldiğini» söylemiştir. Bu sert tutuma karşı dizginleri yahudinin elinde bulunan Amerikan politikacıları ise ABD'nin Kızıl Çin'in Birleşmiş Milletlere girmesi için müsbet oy kullanacağını açıklamışlardır. Yahudi milletlere nasıl oyun oynuyor değil mi?

Millî Şuur İsteği

TRT Genel Müdürlüğüne tayin edilen Tümgeneral Musa Ögün vazifeye başlaması dolayısıyla yayınladığı tamimde, TRT mensuplarından «yeni bir ruh, millî şuur, birlik ve beraberlik içinde çalışmasını» istemiştir. Milletin göz ve kulaklarının TRT nin üzerinde olduğunu hatırlarından çıkar-mamaları gerektiğini de hatırlatmıştır.

Masonluk Meclis'te

Bağımsız Isparta Milletvekili Hüsamettin Akmumcu, «Millet aleyhine yaptığı faaliyetleri herkesce malum olan masonlukla mücadele etmediği gerekçesiyle İçişleri Bakanı Ömer oğlu hakkında soru açılması için» Millet Meclisi Başkanlığına önerge vermiştir. Ömer oğlu hakkında gensoru açılmasını izleyen hükümet komserinin kökü dışında ve ülke aleyhine bir faaliyete şahit olmadığını ifade etmiştir. Daha sonra, oylanarak önerge DP, MP ve eski MNP'li milletvekiller dışında kalan meclis çoğunluğu nun oylarıyla reddedilmiştir. Dışarıya bağlı olduğu binlerce vesika ile ispat edilebilecek mason cemiyetlerinin faaliyetlerinin hükümet komseri tarafından tesbit edilmemesi, çeşitli çevrelerde hükümet komserinin de mason olup olmadığı tartışmasını ortaya çıkarmıştır.

Baskı Aracı mı?

İstanbulda büyük bir çoğunluğunu masonların teşkil ettiği «Türk sanayicileri ve iş adamları Derneği» isimli bir dernek kurulmuştur. Dernek avrupalı mason işadamlarını taklit ederek gaye ve görüşlerini Cumhuriyet gazetesinde çarşaf gibi büyük bir ilanla açıklamıştır. İçinde yahudiler de bulunduğu Derneğin millî ekonomimize ne gibi faydası dokunur dersiniz?

«Suç İdeolojik»

İstanbul Ziraat Bankası Unkapanı şubesini soymaktan sanık Ömer Ayna hakkında İstanbul Örfi idare komutanlığı Askeri Mahkemesince verilen ceza Askeri Yargıtayca oybirliği ile bozulmuştur. Sanığın Marksist ve ihtilâlcisi olduğu, bu sebeple dava konusu fiilinde ideolojik maksat ve gayeler altında işlendiği, sanığın fiili gızi bir teşkilata bağlı olması sebebiyle Anayasanın ihlali diye isimlendirilen 146/1 maddesine göre cezalandırılması istenmiştir. Buna göre Ömer Ayna'nın idamı gerekmektedir. Açıklanan gerekçeli bozma kararı 16 sayfa bulmaktadır. Davaya önümüzdeki günlerde İstanbul Örfi idare mahkemelerinde yeniden bakılacaktır.

Suriye'de Üç İdam

Sam radyosunun bildirdiğine göre Suriye eski Devlet Başkanı General Emin Elhafız ve Sosyalist Baas Partisinin dört idarecisi, general Hafız Esat rejimini devirmek için komplo kurmak suçlarından giyaplarında ölüm cezasına çarptırılmışlardır. Haklarında idam kararı verilen beş kişi de Suriye dışında bulunmaktadır. Ortadoğuda sosyalist (komünist) geçinen kuş kafalı liderlerin birbirlerini yemeleri en çok İsrail'in işine yarayacaktır. Gönül arzu eder ki akıllar başlasın gele...

İngiliz Oyunu

İngiliz Parlamentosunun 130 üyesi Doğu Pakistan Avamı Partisi Lideri Şeyh Mucibur Rahman'ın serbest bırakılmasını sağlamak üzere harekete geçmişlerdir. İşçi Partisi üyesi Stonehouse tarafından hazırlanan bu önergede Doğu Pa-

kistan'daki korkunç sefaletin önlenmesi için ilk şart olarak Rahman'ın serbest bırakılmasının gerektiği öne sürülmektedir.

5

● PERŞEMBE

6

CUMA

7

CUMARTESİ

BİR OLAY
BİR YORUM

Hâlâ Özerklik mi?

«Üniversite reformu» konusundaki görüşlerini Millî Eğitim Bakanlığına bildiren İstanbul Teknik Üniversitesi Senatosu, üniversitelerin hepsine aynı şekilde akademik ve mali özerklik tanınmasını istemiştir. İstanbul'da anarşinin kaynağı olan İTÜ'nün üniversite özerkliği konusundaki görüşü ne derece vatandaşverlikte bağdaşır dersiniz?

Nadi İstifa etti

Nadir Nadi yıllardır başyazılığını yaptığı Cumhuriyet Gazetesinden istifa etmiştir. Nadir Nadi'nin şimdi de Ortam Dergisine geçeceği sanılmaktadır. Mâlum Ortam dergisi, yedeğe çıkmış bütün malûlîleri bünyesinde toplayarak, bir emekliler takımı kurmağa çalışmaktadır. Cumhuriyetin yayın hayatı boyunca asırı sola doğru yelpaze çizen Nadi'nin geç de olsa, gazete sahipleri tarafından zararlı faaliyetleri anlaşılacak istifaya mecbur bırakıldığı bir bakıma bir tedbirdir. Ama bu bile Cumhuriyeti kurtarabilir mi dersiniz?

Bulgar Ajanları

Anlaşma yoluyla yurdumuza gelen ve yüzde sekseni Bursa çevresine yerleşen, göçmenlerden bazıları eşi bulamadıkları için geri dönmeye karar vermişlerdir. Bulgaristan tarafından seçilerek hassaten gönderildikleri böylelikle iyice ortaya çıkan göçmenlerden bu bir kısmının Türk olup olmadığı da ayrı bir tartışma konusudur. Gayelerinin Bulgaristan'daki yaşama şartlarının Türkiye'den iyi olduğu kanaatini yaymak olduğu iyice ortaya çıkan bu kişiler böylelikle komünist ülkelerin Türkiye'deki prestijini yükseltmekle vazifelendirilmiştir. Fakat milletimizin bu tip propagandalara itibar edeceğini zannetmek komünist ülkelerin kendi kendilerini aldatmalarından başka bir işe yaramayacaktır.

Fas'ta Operasyon

Fas Kralı II. Hasan radyodan yayınlanan konuşmasında, hükümeti görevden affettiğini ve bundan sonra seçilecek olan hükümete büyük görevler düştüğünü söylemiştir. Affedilen kabine üyeleri arasında son darbe hadisesinin bastırılmasında baş rolü oynayan İçişleri Bakanı General Muhammed Ufkir'de bulunmaktadır. Yeni kabinede Ufkir'e daha önemli bir vazifenin verilmesine muhakkak nazarı ile bakılmaktadır.

Hapiste Balayı

TRT programcılarının Sevgi Soysal; Ela Güntekin ve tiyatro sanatçısı (1) Mehmet Keskinoglu Ankara 1 Nolu Askeri mahkemesince tutuklanmıştır. Sevgi Soysal SBF dekanı Mümtaz Soysal ile tutuklu iken geçenlerde evlenmiş olup, mahkeme kararıyla toplanan Yürümek, (TRT ödülünü kazandı) adlı eserini yazardır. Öte yandan bir süreden beri göz altında bulunan Gazi Eğitim Enstitüsü Müdürü Naciye Öncül ve başmuvavini Hilmi Akpınar örfi idare mahkemesince tutuklanmıştır.

Zaten Şüpheliydi

Başbakan Nihat Erim tarafından geçenlerde açıklanan, Filistin Teşkilâtındaki 200 komünistin, Türk vatandaşlığından atılması için teşebbüse geçilmiştir. Hatırlanacağı gibi Başbakan Erim'in açıklamasından sonra, Türklükle alâkası olmayan bu 200 kişinin Filistin gerilla teşkilâtlarında eğitim gördükleri teşkilât mensupları da doğrulanmıştır. Bu karar üzerine kızıl basının örfi idarenin bulunduğu şu sularda bunları nasıl müdafaa edeceği merakla beklenmektedir.

Vietnam'dan Rücû

ABD Savunma Bakanı Melvin Laird, Amerikan Kara Kuvvetlerinin Vietnam'daki savaş hareketinin sona erdiğini açıklamıştır. Gelecek yaz Vietnam'daki Amerikan mevcudiyetinin sadece bir askeri müşavirler heyeti ve 40.000 askere ineceği söylenmektedir. Halen Vietnam savaş bölgesinde, 225 bin Amerikan askeri bulunmaktadır. Savaşın en şiddetli zamanlarında bu sayı 543 bine ulaşmıştı. Daha önceki sayılarımız da belirttiğimiz gibi Amerika ya hükmeden yahudiliğin arzuna uygun olarak Vietnam Çin'e hediye edilmektedir.

Harp Akademilerinin 1970-1971 dönemi mezunu 77 subay diplomalarını almışlardır.

Akademiden birincilikle mezun olanların diploma ve hediyeleri bizzat Cumhurbaşkanı tarafından kendilerine verilmiştir. Resimde Sunay Kara Harp Akademisi başkanı Yüzbaşı Üner Pehlivanoglu'na diplomasını verirken görülmektedir.

350 Milyon Zarar

18 Nisan 1971 günü delinerek üretilen duran Ereğli Demir Çelik Tesisleri Yüksek Fırını «Ayşe»nin yeniden yapımı için 37 milyon lira harcandı. Bir sabotaja kurban gittiği söylenen «Ayşe»nin çalışmadığı süre içinde millî ekonomimize milyonlar kaybettir mesî, birçok bu işi tezgâhladıkları tahmin edilen bir kısım ihracatçıları sevindirmiştir.

«Ayşe»nin imalat yapmadığı süre içinde yahudi ihracatçıların dışarıdan getirdikleri demirler onlara milyonlarca lira rakamı bir vurgun getirmiştir. Ötümüzdeki günler «Ayşe»nin yeni bir yahudi komplosuna girmemesi için çok dikkatli davranılması icap etmektedir.

Didişme Başladı

Son günlerde İsrail'de iç hu zursuzluk gittikçe artmaktadır. Başbakan Golde Meir bile içteki karışıklıkları gizleyemeye yerek: «Aramızdaki ayrılıklar dan doğan tehlike düşmanın tehlikesinden çok daha önemlidir. İsrail içteki karışıklıklar dolayısıyla ateşkesin başlama masına üzülmemektedir. Bu hususta bir İsrail gazetesinde çıkan yazıda: «Biz ya Araplarla ya da birbirimizle kavgalı halde olmazsak, bir türlü rahat edemeyiz» demektedir. İlâhî hakikat nasıl tecelli ediyor değil mi?

Nuhoğlu'ya 1 Yıl

TNGT de yapılan aramada masasında barut bulunduran başkan Bozkurt Nuhoğlu Örfî İdare mahkemesinde yapılan duruşması neticesinde 1 yıl hapse mahkum edilmiştir. Adı birçok anarşist harekete de karışan Bozkurt Nuhoğlu mahkemede, kendisine komplo hazırlanmış iddia etmiştir.

Hindistan Harp Tahrikçisi

Dünya efkârı umumiyesini günlerce meşgul eden Sudan ve Fas darbe teşebbüslerini arkada bıraktık. Fas ve Sudan dünya basınında manşetten inerken, yerlerini Pakistan Hindistan arasındaki gelişmelere bırakıyordu.

MUCİBUR RAHMAN'IN TEKLİFİ

Pakistan'da geçen sene yapılan seçimlerde hatırlanacağı gibi, Pakistan'daki Avamî Partisi mecliste çoğunluğu kazanmıştı. Parti başkanı Mucibur Rahman seçimi kazanır kazanmaz, Doğu Pakistan'a iktisadî ve idarî sahalarda bağımsızlık tanınmasını, buna karşılık dış politikada ve savunmada merkezî hükümetin otoritesini kabul edeceklerini bildiren 6 maddelik programını açıklaması, Yahya Han tarafından tepkiyle karşılandı.

Teklif Yahya Han tarafından kabul edilmeyince Doğu Pakistan'da «Bengal Desh Hükümeti» kurularak, bağımsızlığını ilân etti. Bu teşebbüs ise Pakistan'da iç savaşın patlaması için kâfi geldi. Yahya Han'ın, Tikka Han komutasında Doğu Pakistan'a gönderdiği ordu kuvvetleri ayaklanmayı bastırdı. Fakat 5 milyon kadar Doğu Bengalî (yani Doğu Pakistanlı), Batı Bengal'e göç etmeğe başladı.

Bengal'in Doğusu Pakistan'ın, batısı ise Hindistan'ın hakimiyeti altındadır. Doğu Pakistanlıların ekseriyeti Müslüman, batı Bengalîlerin ekseriyeti ise Hindu'dur.

HİNDİSTAN'IN TUTUMU

Doğu Bengal'de ortaya çıkan karışık durum ve Doğu Bengalîlerin batıya göçü, Hindistan'ın yaygarası ve beynelmîl yahudiliğin desteği ile dünya efkârı umumiyesini meşgul eden en aktüel mesele haline geldi.

Hindistan bir taraftan Doğu Pakistan'da katliam yapıldığını iddia ederken, bir taraftan da göçmenlerin açlık tehlikesi ile karşı karşıya bulunduğunu, bu problemin çözüm yolunun ancak Doğu Bengal'e bağımsızlık vermekle bulunabileceğini hararetle savundu. Gelişen hadiseler Pakistan ve Hindistan arasında sert tartışmalara ve harp hazırlıklarına yol açtı.

Hindistan'ın asıl niyeti, Doğu Bengal'i ele geçirmektir. Bu sebeple Hindistan parlamentosunda yapılan konuşmalar da, Pakistan'daki duruma müdahale edilmesi bile istendi. Buna karşılık Yahya Han Karaçi'de kendisiyle konuşma yapan altı televizyon ekibine yaptığı açıklamasında: «Hindistan ile bir savaşa başlamamız çok yakındır. Durumu yakından izliyorum. Eğer Hintliler Doğu Pakistan'ın bir bölümünü kendî ellerine geçirmek istiyorlarsa, bu bir savaş demektir... Ancak savaş halinde onlara diğer yanağımızı dönmeyi düşünmüyorum. Eğer vururlarsa, biz de vuracağız.» diye Hindistan'a cevap veriyordu.

AMERİKA PAKİSTAN'A YAPILAN YARDIMI KESİYOR

Doğu Pakistan'daki iç savaş üzerine Amerika Birleşik Devletleri, Doğu Pakistan'daki mülteciler problemi halledinceye kadar, Pakistan'a yapılan her çeşit askeri ve ekonomik yardımın kesilmesini kararlaştırdı. Yahudi kontrolündeki Amerikan dış politikasında meydana gelen bu değişikliğin Kissinger ile Çu En Lay'in yaptığı görüşmenin hemen akabinde ortaya çıkması hayli enteresandır.

Pakistan günümüze kadar Amerika'nın tesir sahası içinde bulunmaktaydı. Fakat son zamanlarda Pakistan ile Çin arasındaki gelişmeler hayli ilerlemişti. Çin'in Doğu Bengal meselesinde «Bağımsızlık için yapılan kurtuluş savaşlarını destekleme» prensibini bir kenara atarak, Yahya Han'ı desteklemesi boşuna değildi.

Çünkü komünistlerin bütün hür dünya ülkelerinde uyguladıkları değişmez metod; «Önce müsait vasatı meydana getir, sonra kendine en iyi hizmeti yapabilecek mutemed adamlarını iktidara getirinceye kadar, darbe teşebbüsleri yap» şeklindeydi. Şimdi Çin beynelmîl yahudiliğin himmeti sayesinde Pakistan'da müsait vasatı hazırlamak arzusunda.

Kapitalist geçinen Amerika ve İngiltere'nin, gelişmekte olan son hadiseler karşısında beynelmîl slonizmin politikasına uygun olarak Pakistan'ın karşısında yer alması, Pakistan'ı Pekin'e yaklaştırmaktan başka bir işe yaramayacaktır.

Daima mazlum ve müslüman memleketler üzerinde oynanan bu tip kumarlar, seçiyeli devlet adamları için üzerinde hassaten durulması gereken bir mesele olmalıdır. Çünkü aynı kumarın Türkiye üzerinde de oynanmayacağını kimse garanti edemez.

«Cumhuriyet»te Yeniden İdeoloji Tesbiti Yapılıyor

Birkaç haftadan beri Türkiye basınında bir kaynaşma sürüp gitmektedir. Ulus'un satılacağı sayısıyla başlayan, Cumhuriyet'teki çekişmelerle devam eden kaynaşma, kağıtlara yapılan zam ile son raddesi ne ulaşmıştır. Bu kaynaşma neticesinde Ulus, adı epey hadiselerle karışan Vedat Dolaçay'a satılmış ve «BARIŞ» ismini almıştır. Şimdi Barış'ın Ecevitçi bir politika izleyeceği söylenmektedir. Zaten birkaç

günlük yayını da bu tutumunu ortaya koymuştur. Kağıtlara yapılan zam ise, Si-maviler tröstünden «Yeni Gazete'nin kapanmasıyla neticelenmiştir. «Yeni İstanbul»un da kapanma kararı aldığı öğrenilmiştir.

Basındaki kaynaşmanın en önemli bölümü. «Cumhuriyet»te vuku bulandır. Önce gazete-lerde Cumhuriyet'in satılacağı yolunda bir haber çıkmış, daha sonra da Cumhuriyet'in ortak-

ları arasında ihtilaf olduğu haberi basına aksetmiştir. Ortakların ihtilaf noktası, gazetenin takibettiği politikayla ilgilidir. Bir zamandır Cumhuriyet gazetesinin hadiseler karşısındaki tutumu kendisine «Babı Ali Pravdası» ismini verecek kadar komünizmin dümen suyuna girmiştir. Kimbilir belki de, nasıl olsa Türkiye'de bir komünist ihtilal olacak, bu ihtilale de bir parti yayın organı lazımdır. Şimdiden o yeri kazanmak fena mı olur? düşün cesi gazete yöneticilerini böyle bir politikaya yönetmiştir. Polis müfettişi Kaplanı da böyle düşünmemiş miydi? Ve yine bu düşünceyle olsa gerek, kızıl çapulcular sürüsü DEV-GENÇ'in eylemleri bir zafer havası içinde verilmiş, suçluları yakalamak için SBF'de yapılan arama «Polis SBF'yi düşman karargâhı basar gibi bastı» şeklinde verilmişti. Cumhuriyet'in yazar ve muhabir kadrosunu teşkil eden İlhanlar, Tanjular, Ünlüler, Akballar, köşelerinden «devrimci eylem» meş'ruiyet kazandırmak için çırpınır olmuşlardı. Rusya'nın beşincikol faaliyetini yürüttüğü artık herkesce bilinen teşkilatların bildirileri, boykotları «devrimci yürüngenin birer merhalesi olmuştur» gazetesinin dilinde.

İçinde Yunus Vadi'nin karısı Nazime Nadi'nin ve ölmüş olan Doğan Nadi'nin karısı İngiliz asıllı Elizabeth Nadi'nin de bulunduğu ortaklar grubu herhalde bu durumundan dolayı gazeteye bir çek-düzen ver meyi düşünmüşlerdi. Zira gazete 12 Mart Muhtırası hatta Sıkıyönetim'den sonra bile bu tutumunu değiştirmedikleri için 10 gün Sıkıyönetim Komutanlı-

basında ideolojiler kavgası

ğınca kapatılmıştı. Üstelik gazetenin verdiği pek yüksek (!) kültür, Oktay Akbal'ın «Sabah kalkar kalkmaz «Cumhuriyet» ini bulamayan aydın kişi bir

letin geleceğinden endişe duyan münevverlerce okunmama ya başlamıştı.

Gazetenin bu durumundan, gazete politikasını tayın eden Nadir Nadi sorumlu tutulmuştu. Nadir Nadi toplantıda epeyce tenkide uğramıştı. Hatta haberlere bakılırsa Nadir Nadi toplantıyı yarıyıda terketmişti. Daha sonra da üç ay izne ayrılmıştı.

Bunların arkasından gazetele ri takibedenler, Nadir Nadi'nin Cumhuriyet'ten istifa haberini okudular. Nadi, kendisi izne ayrıldıktan sonra, gazete-den bazı arkadaşlarının çıkarıldığını söylüyor ve budurumdan çok üzüldüğünü belirtiyordu. Ayrıca gazetenin «Yunus Nadi'nin yoluna dönüşlerini ifade eden açıklama vazısını da kendisini suçlar mahiyette bularak istifa ettiğini açıklıyordu. Milletçe benimsenmemesine rağmen kurtuluşu gördüğü veni politikası, acaba Cumhuriyet'i kurtaracak mı? Bu bilinmez.

Bilinen birşey varsa, bütün sol ideolojilerin ve taraflarının çöküşe doğru gittiğidir.

huzursuzluk duyar bütün gün» dediğine bakılırsa kafasını gazetecülükünün şekillendirdiği bir nevi aydından başka, mil-

Yazar Değil Sanki KP. Sözcüsü

«Doğu Pakistan'daki komünist standartlara göre tipik «Ulusal kurtuluş hareketi», dünya ihtilalinin yegâne merkezi geçinen Pekin'den beklediği ilgiyi görememiştir. Tam tersi, Pekin «Ulusal kurtuluş hareketini ezen Batı Pakistanlı ege-men sınıfların yanında yer almıştır...»

«Nümayrının vahşetinin kurbanlarından MAHCUP VE SEYH, dünya komünist çevrelerinin ünlü kişilerindendir Mısır, Irak ve Suriye komünist liderleri gibi uluslararası meçhuller değil.»

Kayhan Sağlamer
Yeni İstanbul, 5 Ağustos 1971

tıkacılar olduğunu söylemektedir. Yani asıl suçlu varken bunları cezalandırmak olur mu dercesine. Halbuki iyi niyetin

gereği bütün suçluların cezalandırılması istemek değil midir? Hatta masonlar bile var-sa?!

Bu Da Rotariyence İzah

Rotary Klüpleri Başkanı İlhan Çevik'in Yönetim Kurulu Başkanlığı ettiği Yankı dergisinden daha önceki sayımızda bahsetmiştik. Yine, kendisini tarafsız olarak tanıtan Yankı'nın okuyucuları tarafından nasıl yalanandığını da göstermiş-tik Rotariyenlerin, tıpkı yahudiler gibi, tek taraflı çalış-tıkları görülmemiştir. Bir cemi-yette iki grup varsa ikisinin de idare edilmesi temel prensipleridir. Ne sosyalist küstürülmelidir ne faşist, ne kapitalist ne de komünist... Ne şiş yansın ne kebap sözü bunlar için söylenmiştir. Yankı da bu politikanın acemi bir uygula-

yıcısıdır. 23. Sayısında «Deniz Gezmiş Olayı» başlıklı neşrettiği «inceleme»yi okuyanlar dikkat ederlerse, bu açıkça göreceklere. Deniz Gezmiş ve soygun çetesindeki arkadaşlarının durumunu tahlil eden Yankı incelemecisi Bilimsel Sosyalizme (yani komünizme) «insancıl» vasfını layık görebiliyor. Şu satırları beraber okuyalım:

«Gençler sosyalizmi ve özellikle savunucusu oldukları Marxizmi yeteri kadar bilmiyorlardı. Sosyalizmin herşeyden önce insana değer veren tarafını unutmuşlardı. Marxizmin ise dialektik denilen ve

zıtların etkileşimi diye özetle nebilecek ilkesini dikkate almıyorlardı. İnsanlığa önem ver-selerdi, şiddet hareketlerine girişmezlerdi. Dialektiği bilse-lerdi, hükümete, devlete ve özellikle orduya karşı mücadele nin sonunda kendilerinin ve savundukları fikirlerinin yok olacağı hesaplarlardı.» ya işte böyle.. Sosyalizmin insana değer veren tarafı da varmış. Zaten onun için değil mi ki, sosyalist devletler milletleri hakimiyetleri altına alıp, onlara huzur (!) ve saadet (!) dağıtmaktadırlar. Mesela verseniz Yankı'nın eline Sosyalizmi ne güzel insanileştiriverir. Ve ondan sonra benim Türkistanlı kardesim de ızdıraptan kurtulur!

«Hem bu çocuklar bilmiyor-lardı. Bilselerdi böyle seye im kânı yok. teşebbüs etmezlerdi. Mahkemeler, bu bilgizsizliklerini gözönüne alsalar daha adil olurlar» acaba Yankı incelemecisi böyle bir neticeyi mi arzu etmektedir ki, sovguncu genç (!)lerin bilelsizliklerini arka arkaya sıralamaktadır.

Daha sonra da Yankı, bu genç (!)lerin hatalarını «iyi ni-yetli ve mücadeleci bilim a-damlarının» ödediğini yazmak-ta asıl suçlunun ise çirkin poli-

Yani Basın Hürriyetinden

Bahseden İnönü Yalanını Söylüyor

«Ankara Büromuz paramparça edilip arkadaşlarımız yalanlanırken emniyet kuvvetlerinin seyirci kalmasına, hattâ başta Sayın İnönü olmak üzere birçok sorumlu kişilerin üstelik bizleri suçlu çıkarmasına rağmen ertesi günkü gazetemizde davanın daha da üstüne gitmekle ispatladığımız metanetin bos olmadığını gördük.»

Sadettin Çulcu
Tercüman, 1 Ağustos 1971

TEFSİR!

SAYIN ECEVİT;
— «DEMOKRASİ, İNÖNÜ'YE VEYA DEMİREL'E KÜFRETMEK DEĞİLDİR» DİYOR.
ANLIYORSUNUZ.
YANI «ARADA BENİ DE UNUTMAYIN» DEMEYE GETİRİYOR GALİBA.

Rauf Tamer

Tercüman 4 AĞUSTOS 1971